

POSLOVNO-KOMERCIALNA ŠOLA CELJE

PROSTITUCIJA IN CELJSKI SREDNJEŠOLCI

Raziskovalna naloga

Mentorica:
Dagmar Konec, prof.

Raziskovalci:
Jasmin Fideršek, 2.DPTI
Tanja Recko, 2.DPTI
Urška Končan, 2.DPTI

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo mentorici profesorici Dagmar Konec za pomoč, nasvete in dragocene predloge pri pripravi in izdelavi naše raziskovalne naloge.

K A Z A L O

KAZALO	3
POVZETEK	4
1 UVODNI DEL	
1.1 OPREDELITEV IN DEFINIRANJE PROBLEMA	5
1.2 CILJ NALOGE	5
1.3 NAMEN NALOGE	6
1.4 OPREDELITEV HIPOTEZ	6
1.5 METODE IN ORGANIZACIJA RAZISKAVE	7
2 OSREDNJI DEL	
2.1 TEORETIČNI DEL	8
2.1.1 DEFINICIJA PROSTITUCIJE	8
2.1.2 VZROKI ZA PROSTITUCIJO	10
2.1.3 ZAKAJ SE ŽENSKE VDAJAJO V PROSTITUCIJO	10
2.1.4 ZAKAJ MOŠKI PODPIRAJO PROSTITUCIJO	11
2.2 ZGODOVINA PROSTITUCIJE	13
2.2.1 PROSTITUCIJA PRI NATURNIH PLEMENIH	13
2.2.2 PROSTITUCIJA V STAREM VEKU	14
2.2.3 RAZVOJ PROSTITUCIJE V EVROPI	16
2.2.4 PROSTITUCIJA V ZDA	20
2.2.5 MOŠKA PROSTITUCIJA	22
2.3 PROSTITUCIJA DANES	24
2.3.1 TRGOVINA Z LJUDMI	25
2.3.2 SPOLNO PRENOSLJIVE BOLEZNI	26
3 EMPIRIČNI DEL	
3.1 REZULTATI RAZISKAV IN NJIHOVA INTERPRETACIJA	28
3.2 OVREDNOTENJE HIPOTEZ	47
4 ZAKLJUČEK	49
5 LITERATURA	50
6 PRILOGE	
6.1 TABELE	51
6.2 ANKETA	55

POVZETEK

Prostitucija je prav gotovo ena izmed družbenih problemov, ki zajema tudi vprašanje človekovih pravic in svoboščin, ki so mnogokrat pri tem pojavu grobo kršene.

Danes vse pogosteje zasledimo na temo prostitucije javne razprave s strani političnih strank. Nas pa je v raziskovalni nalogi zanimalo mnenje mladih na to temo. V raziskavo smo vključili mladino celjskih srednjih šol v starosti od 17 do 19 let. Na vzorcu 204 dijakov (58 dijakov Srednje šole za gostinstvo in turizem, 70 dijakov Poslovno-komercialne šole Celje in 76 dijakov Srednje ekonomske šole Celje) je bilo ugotovljeno, da so vsi že slišali za izraz prostitucija, pravi pomen besede pa si marsikdo ne zna razložiti. Iz odgovorov na naša anketna vprašanja pa je tudi razvidno, da srednješolci o prostituciji kot širšem družbenem problemu praktično sploh ne razmišljajo oziroma imajo pogosto napačne predstave o problemu.

1 UVODNI DEL

1.1 Opredelitev in definiranje problema

Marsikomu se bo izbira našega raziskovalnega problema, ki je razviden iz naslova, zdela drzna, ker ni ravno tema vsakdanjih pogovorov. Osnovni problem naše naloge je prostitucija kot splošni sociološki pojav.

V teoretičnem delu naše raziskovalne naloge smo poskušali predstaviti razvoj prostitucije skozi zgodovino, in sicer na različnih koncih sveta. V nalogi smo poleg zgodovine prostitucije želeli predstaviti probleme, ki jo spremljajo. Ponavadi pa so ti problemi trgovina z ljudmi oziroma velikokrat lahko tudi slišimo izraz trgovina z belim blagom. Drug velik problem so tudi spolno prenosljive bolezni, ki bi se lahko ob še večjem razmahu prostitucije zelo razširile in predstavljale veliko grožnjo svetovni populaciji.

1.2 Cilj naloge

Prostitucija je družbeni problem, o katerem je v zadnjem času vedno več razprav in polemik v javnih občilih, zaradi predloge vlade o legalizaciji prostitucije v Sloveniji. Od dijakov celjskih srednjih šol (Poslovno-komercialna šola Celje, Srednja šola za gostinstvo in turizem in Srednja ekonomska šola) smo želeli izvedeti koliko jim je znanega na to temo. Iz različnih virov smo želeli predstaviti prostitucijo skozi zgodovino do današnjega časa.

1.3 Namen naloge

Namen naše raziskovalne naloge je bil predstavitev prostitucije skozi zgodovino in v današnjem času. Predstaviti smo tudi želeli spremljajoči pojav, ki je trgovina z ljudmi. Z anketo, ki je priložena pa smo želeli izvedeti, koliko so celjski srednješolci obveščeni in seznanjeni s prostitucijo ter kakšen je njihov odnos do nje.

Prostitucija je problem, ki nas tare že dolgo časa, a se o njej še vedno zelo malo govori. Z raziskovalno nalogo smo želeli predvsem izvedeti, kakšen odnos imajo dijaki celjskih srednjih šol do te vrste obrti in, ali jo odobravajo ali ne. Predpostavljali smo seveda, da je velika večina dijakov seznanjena s prostitucijo, a je ne odobravajo.

To smo želeli tudi potrditi z našo raziskovalno nalogo. V raziskavi smo želeli pridobiti mnenja o legalizaciji prostitucije. Hoteli smo izvedeti, ali so dijaki celjski srednjih šol seznanjeni, kje v njihovi bližini so objekti, kjer se vrši ta dejavnost. Na koncu smo želeli tudi izvedeti, kateri mediji se zdijo dijakom celjskih srednjih šol glede prostitucije najbolj izpostavljeni.

1.4 Opredelitev hipotez

V empiričnem delu naše raziskovalne naloge z naslovom prostitucija in celjski srednješolci (s posebnim ozirom na srednjo Poslovno-komercialno šolo Celje, Srednjo ekonomsko šolo Celje in srednjo šolo za gostinstvo in turizem Celje), smo želeli prikazati predvsem mnenja srednješolcev o prostituciji nasploh in kako so seznanjeni s tem problemom. Glede na namen raziskave naloge smo opredelili naslednje hipoteze, ki so nas vodile pri delu.

H1 – Menimo, da bodo anketirani dijaki poznali pomen besede prostitucija

H2 – Predvidevamo, da večina dijakov ne odobrava prostitucije

H3 – Mislimo, da se dijaki strinjajo z razlogi, ki so pogosti, da se ženske in moški začnejo prostituirati. Ti razlogi so materialna stiska, družinski problemi in želja po avanturi.

H4 – Predvidevamo, da je večina dijakov v celjski regiji proti legalizaciji prostitucije.

H5 – Menimo, da se zelo malo dijakov v celjski regiji strinja s tem, da je naša država dovolj tolerantna do prostitucije.

H6 – Bili smo mnenja, da se dijaki v celjski regiji strinjajo s tem, da se prostitutke in prostituti na prvi pogled razlikujejo od ostalih ljudi.

H7 – Domnevamo, da večina dijakov v Celju pozna vsaj eno ustanovo, kjer poteka prostitucija.

H8 – Predvidevamo, da so dijaki celjske regije mnenja, da je internet najbolj uporabljen medij za oglaševanje in ponudbo spolnih uslug.

1.5 Metode in organizacija raziskave

Pri teoretičnem delu smo uporabili metode sekundarne raziskave. Ti metodi sta bili selektivni izbor in namenska obdelava teoretičnih virov. Podatke za oblikovanje odgovorov na raziskovalna vprašanja, ki sodijo v empirični del, smo pridobili s pomočjo anket.

Ankete smo razdelili na tri celjske srednje šole, in sicer na Srednjo ekonomsko šolo, Poslovno-komercialno šolo in Srednjo šolo za gostinstvo in turizem. V anketiranje smo zajeli 204 dijake celjskih srednjih šol. Med njimi je bilo 57 moških in 147 žensk. S pomočjo mentorice smo se odločili, na katere šole bodo naše ankete poslane, ona pa je poskrbela in omogočila, da je bilo anketiranje pravočasno in zanesljivo izvedeno. Za metodo opazovanja, ki bi jo tudi lahko uporabili, na žalost nismo imeli priložnosti.

Na koncu smo našo nalogo strnili v celoto, ki vsaj upamo, da na grobo predstavi prostitucijo.

2 OSREDNJI DEL

2.1 TEORETIČNI DEL

2.1.1 DEFINICIJA PROSTITUCIJE

Kadar se lotimo raziskave kakšnega problema, je potrebno ta problem najprej definirati. V naši nalogi smo obravnavali prostitucijo, zato bomo najprej definirali izraz prostitutka in prostitucija. Razni strokovnjaki, filozofi so tokom zgodovine izraze različno definirali.

Paul Lacroix je menil, da so prostitutke vse ženske, ki se predajajo spolnemu občevanju izven zakona. Podobno je menil tudi pisec in filozof Wardlow, ki je zapisal, da je prostitucija »nedovoljeno spolno občevanje«. Splošno mnenje pa je, da je prostitutka ženska, ki za denar prodaja svoje telo večim moškim. Vendar pa je takšno mišljenje preozko, saj s tem zanemarjamo moško prostitucijo.

Webster pa je definiral prostitucijo kot »dajanje svojega telesa v najem«. Za prostitucijo so bistveni spolni odnosi z več kot enim spolnim partnerjem, pri čemer pa ima prostitutka materialne koristi.

Kdor trdi, da ga ob besedi prostitucija spreleti gnus, ker je spolna sla povezana z poželenjem po denarju, pozablja, da ni malo porok, pri katerih denar in materialne dobrine ne igrajo nikakršne vloge. Religije in zakoni štejejo kot prostitutke samo tiste, ki jim je prostitucija »poklic«, stvarna definicija pa ne izključuje tudi priložnostnih prostitutk. Marsikatero žensko k prostituiranju prisili pomanjkanje denarja za osnovne življenjske potrebe. Prostitutka se ne prodaja zaradi ljubezni, vendar to še ne pomeni, da ni sposobna ljubiti. Prostitucija je prav v tem, da ženska pri spolnih odnosih ne čuti nobenega užitka, ampak le nudi uslugo za plačilo. Znano je, da še tako pristen užitek postane plehek, če

traja dlje časa ali pa se prevečkrat ponavlja. Zato je razumljivo, da prostitutke po večih letih prostituiranja ne morejo več uživati v spolnem občevanju, ker so se navadile nanj. Vprašamo pa se tudi lahko, če poročene ženske uživajo in občutijo spolno slo z možem s katerim več let redno spolno občujejo.

Edina razlika med poročeno žensko in prostitutko je ta, da se poročena ženska predaja enem moškemu, to zvezo pa sta potrdila s pogodbo, kateri je dala svoj pečat država in cerkev.

S prostitucijo se lahko ukvarja tudi moški. To ni samo ženski »poklic«. Ženske plačujejo in vzdržujejo tako imenovane giogole. Homoseksualci pa si iščejo mlade moške in dečke. S to starodavno obrtjo se ukvarjajo tako ženske kot moški. Če upoštevamo to, kar smo ugotovili, bi se pravilna definicija glasila takole:

PROSTITUTKA ALI PROSTITUT JE OSEBA, KI SE ZA KAKRŠNO KOLI PLAČILO SPOLNO PREDAJA RAZLIČNIM OSEBAM NASPROTNEGA ALI ISTEGA SPOLA. TEJ OSEBI JE TO POKLIC ALI POSTRANSKA OBRT.

2.1.2 VZROKI ZA PROSTITUCIJO

Za sam obstoj prostitucije pripisujejo odgovornost ženskam, ki se z njo ukvarjajo. V resnici pa je za to kriv naravni spolni nagon moških, ki jim je prirojen. Največkrat si narobe predstavljamo resnične vzroke, kateri ženske pripeljejo do tega, da se začnejo prostituirati. Biološka potreba moških in žensk je vzrok, da javnost ni v vseh teh letih mogla preprečiti prostitucije, ampak jo je lahko le delno omejila. Poleg bioloških potreb je razlog za prostitucijo tudi agonija po boljšem življenju oziroma zagotovitev osnovnih sredstev za preživetje. V razvitih državah danes sicer ni težko najti službo, vendar ni vsaka služba takšna, da bi bilo človeku omogočeno dostojno življenje.

2.1.3 ZAKAJ SE ŽENSKE VDAJAJO V PROSTITUCIJO

V javnosti je razširjeno mnenje, da se prostitutke odločijo za ta poklic, ker so nesposobne, da bi si našle bolj spodobno delo. V razpravah znanih filozofov, sociologov in drugih, ki se ukvarjajo s proučevanjem tega pojava, je takšno mnenje še vedno zakoreninjeno, saj se obračajo na zastarele ideje uglednih mož, ki so menili, da sta glavna vzroka prostitucije pomanjkanje dela in prenizki dohodki. Za nekatere pa so bile prostitutke žrtve okoliščin, ki pa bi se takoj spreobrile, če bi le imele možnost za to. Vendar pa predstave, ki so bile značilne pred 80-mi ali 90-mi leti danes ne veljajo več.

Glavni vzrok prostitucije je skoraj vedno ekonomski, in to v tem smislu, da se velika večina prostitutk poda v to, zato ker niso zadovoljne s svojim položajem. Rade bi bile urejene, imele dovolj denarja za nakup lepih oblek in drugega, česar si drugače ne bi mogle privoščiti. Zato marsikatera prostitutka z veseljem zagrabi priložnost, če se ji ponudi. Prav nezadovoljstvo nad svojim položajem žene, predvsem nekvalificirane delavke, med prostitutke.

Velika večina žensk se dandanes zavestno in preišljeno odloči za ta poklic. Čistilke, prodajalke, delavke po tovarnah in druge uslužbenke v slabo plačanih poklicih včasih komaj čakajo priložnost, da bi ušle svoji usodi in se izkopale iz krempljev revščine. Ravno toliko kot je na svetu žensk, je tudi različnih pogledov na svet okoli nas in zato je revščina relativen pojem. Kar je za nekoga revščina, je lahko za drugega blaginja, ravno tako je prostitucija kot poklic in način preživljanja za nekoga gnusno in sramotno dejanje, spet za druge pa ne. Marsikateri poklic je za nekatere ženske veliko bolj neznosen kot prostitucija. Prav tako pa so

lahko zakoni med moškim in žensko polni duševne krutosti in ponižanj, kakršnih morda prostitutka nikoli ne občuti pri svojem poklicu.

Izpostavili bi lahko dva glavna, čeprav nikakor ne edina vzroka za to, da se dekleta odločijo za to, da si bodo kruh služila na cesti: želja po razkošnem in brezskrbnem življenju in lenoba. Oba razloga sta velikokrat zelo povezana med seboj, celo tako zelo, da jih včasih težko ločujemo. Vsako dekle ali ženska ima veliko željo po lepih oblekah, nakitu in drugih luksuznih dobrinah, da se jim takšen poklic kot je prostitucija zdi le majhna cena za uresničitev njihovih želja in pogosto niti ne pomišljajo dosti. Veliko žensk si je pripravljeno priboriti pot do lahkega in razkošnega življenja z razdajanjem svojega telesa. Pomembno je le-to, da nimajo predsodkov ali odpora ter se predajo moškim, ki so hitro pripravljeni dati denar za tovrstne užitke. Ko enkrat ženske naredijo prvi korak, ki je tudi najtežji, pride vse drugo samo po sebi in že je amaterska prostitutka. Ženske iz visoke družbe, ki imajo bogate starše, tega seveda ne razumejo, saj jim je bilo razkošno življenje že dano v zibelko. Pri večini ni takšno stališče nič novega. Tu in tam pa si prostitucijo za svoj poklic izbere tudi ženska uglednega rodu. Življenje prostitutk je lahko razmeroma lahko, nobeno delo jih ne priganja in ko ženske naredijo prvi korak, zanje življenje ni tako težko. Od prostitucije je mogoče zelo lahko živeti, da pa se tudi obogateti. Toda večina deklet v tem poklicu ne obogati, saj je njen promet odvisen od marsičesa, poleg tega pa so znane po veliki zapravljenosti. Veliko prostitutk danes kosi v eni izmed najdražjih restavracij, spet jutri pa si lahko privoščijo le skromen sendvič.

2.1.4 ZAKAJ MOŠKI PODPIRAJO PROSTITUCIJO

Med moškimi, ki zahajajo k prostitutkam, lahko praviloma najdemo tako samske kot vezane, mlade ali stare. Njihovo družbo si poiščejo, kadar jim ni na voljo nobena druga ženska. Znano je, da moški potrebujejo spolno potešitev skoraj tako nujno kot osnovne življenjske potrebščine, a nekateri imajo pri navezovanju stikov z ženskami velike težave. Razlog za to je lahko pomanjkanje samozavesti, morda visoka starost ali pa kaj drugega in v takšnih primerih se veliko moških napoti k prostitutki, da bi tam potešili svojo spolno slo. Pri njih se jim namreč ni treba naprezati, biti osvajalec ali prevzeti kakršno koli odgovornost. Veliko je razlogov, da se moški odloči oditi k prostitutki. Za nekatere moške je prostitutka edina ženska, ki mu je dosegljiva, nekateri pa se za obisk odločijo zaradi nesrečnega zakona. To

velja zlasti za priletne moške, ki v svojem zakonu niso več srečni in si želijo mlade ljubezni. Eden izmed razlogov, da se moški odločijo za prostitutko je tudi ta, da jih lahko nekatere ženske dražje stanejo kakor prostitutke. Za osvojitve ženskega srca so namreč včasih potrebna darila, drage večerje, povabila na izlete in podobno. Vse to lahko moškega stane veliko več kakor obisk prostitutke, ki je po vrhu vsega tiho in ni muhasta kakor nekatere ženske. Če pa je moški že poročen ali pa poroke še ne načrtuje, je to najboljši način, da se izogne morebitni resni zvezi, ki bi se drugače lahko razvila. Prostitutkina molčečnost moškemu zmanjšuje morebitni strah pred razkritjem njegove nezvestobe.

Marsikakšen mladenič si za izpit iz moškosti najraje izbere kakšno prostitutko, kar pa je lahko včasih malce neprijetno, saj se lahko zgodi, da se mu penis ne vzdraži, to pa lahko povzroči kompleks. Se pa najdejo tudi moški, ki se ob spodobni in inteligentni ženski ne vzburijo ali pa ob njih ne občutijo pravega ugodja, le ob prostitutki se lahko čutijo toliko samozavestne, da so sposobni za spolni odnos. Pri prostitutki tudi lepota ni tako zelo pomembna, saj se moški držijo načela, da je vsaka ženska v temi enaka. To mnenje, da so vse ženske enake, je napačno, saj pri tem zanemarimo vpliv duševnosti na spolnost. Kadar je spolnost le telesna, se le malo razlikuje od samozadovoljevanja. Kupljivi seks zelo pogosto iščejo starejši moški, saj so pri njih že zdavnaj odpovedali vsi drugi načini za vzburjanje spolne sle. Vzburijo jih lahko le še kakšna nova in neobičajna metoda ali pa mlajše dekle.

Najzvestejši obiskovalci prostitutk pa so tudi sadisti, mazohisti in fetišisti, ki svoja neobičajna nagnjenja prikrivajo pred ostalimi in se lahko izrazijo le pred prostitutko.

2.2 ZGODOVINA PROSTITUCIJE

2.2.1 PROSTITUCIJA PRI NATURNIH PLEMENIH

Prostituciji pravijo tudi »gnojna rana civilizacije«. Priznati moramo, da pri neciviliziranih ljudstvih ni prostitucije, kakršna je nam na očeh. Vendar bi bilo napačno sklepati, da so »divjaki« spolno bolj vzdržani kakor omikani ljudje. Ta ljudstva ne poznajo svobodnega spolnega občevanja in so moralno bolj neoporečna kakor civilizirani narodi. Vemo pa ne, da pri naravnih plemenih ni prostitucije.

Tudi pri naravnih plemenih kljub spolni svobodi poznajo nekakšno obliko zakona, saj popolna promiskuiteta ne bi bila združljiva s skrbjo za otroke. Vse ženske določenega plemena so skupna last vseh moških in vsi lahko z vsemi spolno občujejo. Nobeden moški nima lastninske pravice nad žensko in vsi skrbijo za otroke. Ta oblika zakona je znana pri avstralskih plemenih. Drugod po svetu pa je tak zakon zelo redek pojav. Isto velja tudi za matriarhat. Običajna oblika zakona pri naravnih plemenih je mnogoženstvo. Pripadniki primitivnih plemen si večinoma sami izbirajo žene. Pri sklenitvi zakona je torej povezana tudi ljubezen, ženin pa mora kljub temu nevestinim staršem dati »odkupnino«. Več žena imajo večinoma plemenski poglavarji, saj z mnogoženstvom dokazujejo svojim podložnim rojakom svoje bogastvo in moč. Radodarna dekleta od svojih partnerjev prejemajo manjša darila, npr. kak okrasek. Ta darila so le znamenje simpatije ne pa plačilo za spolni akt. Prostitucija je omenjena tam, kjer že uporabljajo denar in kjer mora ženska stopiti v zakon kot devica. Vendar so takšna plemena redka. Za večino naravnih plemen devištvo ni nikakršna vrednota. Ponekod velja celo za neprimerna ali celo sramotno. Tibetanci menijo, da ženska ni vredna ničesar, če ne zna zadovoljiti moškega. Pripadniki vzhodno afriškega plemena AKAMBA imajo za najprimernejšo nevesto noseče dekle. Pri gvinejskih plemenih se moški najraje poročajo z ženskami, ki so že rodile. Pri nekaterih indijanskih plemenih v Severni Ameriki deklet, kateri kaže slabo s poroko, k spolnemu občevanju povabi vse mlade moške. Zakonska zveza pri večini naravnih plemen velja samo za ženske, a jo lahko kršijo brez hujše kazni.

Pri nekaterih naravnih plemenih pa že naletimo na nekakšen začetek prostitucije:

- a) Raziskovalci so ugotovili, da nekateri moški svoje žene ali hčere posojajo drugim v zameno za materialno odškodnino. Takšne primere so ugotovili v Maleziji, na Karolinah, v Ugandi, na Grenlandiji in med nekaterimi indijanskimi plemeni v Severni in Južni Ameriki. To pomeni, da so nekatera plemena poznala trgovino s spolnimi uslugami že prej, preden so prišla v stik z belci.

Zapiski trgovca Williama Bosmana, ki je v sedemnajstem stoletju prepotoval današnje ozemlje Gane, Dahameja in Zlate obale, govorijo o prostitutkah, ki so se ponujale domačinom. Neko črnsko naselje naj bi imelo svojo »komunalno« prostitutko, katero je kupil plemenski poglavar za potrebe svojih rojakov. V resnici je bila sužnja.

- b) Tudi ob vzhodnoafriški obali je bila prostitucija znana že davno, vendar ne za potrebe domačih, ampak predvsem arabskih, indijskih in kasneje še evropskih trgovcev. V Wellingtonu so oblasti leta 1846 prišle na sled prvi javni hiši. Njen ustanovitelj je bil novozelandski domorodec. Posamezna dekleta so se začela oblačiti, da bi pritegnile pozornost popotnikov. Tiste, ki so hodile naokoli z razgaljenimi prsmi so veljale za spodobne in nedostopne, za »lahke« pa so imeli oblečene.

Do žensk, ki se prostituirajo oziroma vdajajo za plačilo imajo narurna ljudstva strpnejši odnos kot Evropejci. Zanje tudi nimajo žaljivih izrazov, ampak jih imenujejo MLAYA, kar pomeni: ženska, ki se rada družijo z moškimi.

2.2.2 PROSTITUCIJA V STAREM VEKU

a) BABILONSKA SVETIŠČA

Babilonska svetišča so bila neke vrste javne hiše. V teh templjih ali v bližini njih so živele svečenice ljubezni, Venerine služabnice. Te ženske so se vdajale moškim za denar, denar pa so izročale svetišču. Nekatero so služile boginji ljubezni krajši čas, druge pa so se zaobljubile za celo življenje in se niso smele poročiti. Takšne ženske, ki so se odrekle devištvu in poroki so imele podoben ugled kakor danes duhovniki in nune. Tudi marsikateri moški se je posvetil boginji ljubezni in to tako, da je žrtvoval svojo moškost. Prodajali so se tudi homoseksualnim moškim.

Sakralna prostitucija je najprej nastala v Babilonu. Babilonska boginja ljubezni je bila Milita in skoraj vsaka ženska v Babilonu se je morala vsaj enkrat počastiti boginji s tem,

da se je predala tujcu v njenem templju. Po končanem odnosu je ženska prejela denar, katerega je podarila svetišču. Če je ženska prodala svoje devištvo v templju, je to sakralno razdevičenje in ne sakralna prostitucija.

b) STARA GRČIJA

Tudi v stari Grčiji ni manjkalo svetih prostitutk. Strabon je zapisal, da je Afroditino svetišče v Korintu imelo 1000 svetih prostitutk. Svetišče v starem Rimu pa je satirik Juvenal označil za javne hiše. V egiptovskih Tebah so v času Kleopatre, patricijske družine izbrale najlepšo hčerko in jo posvetile bogu Amonu. Kot svečenica ljubezni je uživala ugled in veliko zaslužila. V Sirskem mestu Heliopolis je sakralna prostitucija cvetela zelo dolgo, dokler je ni cesar Konstantin s silo zatrl. Na mestu, kjer je stalo svetišče boginje Astrate, je postavil krščansko cerkev.

c) INDIJA

V Indiji je sakralna prostitucija obstajala do leta 1950, dokler je vlada ni uradno prepovedala. Starši so svojo prvorojenko po starem običaju posvetili bogovom. Ta dekleta so uradno veljala za poročene s svojim božanskim »možem«, hkrati pa so bile tudi ljubice svečenikom. Za primerno plačilo so gostovale tudi na porokah, rojstvih in drugih slavnih, kjer so plesale in pele. V državi Madras je bilo leta 1927 menda še dvesto tisoč takšnih svečenic.

č) AFRIKA

V Afriki oziroma v nekaterih vzhodnoafriških plemenih še vedno določeno število deklet služi bogovom in so svečenice. Ta dekleta se ne smejo poročati. Kljub temu da so bile svečenice in da naj bi služile svojem bogu, so še vedno prostitutke. V nekaterih plemenih ob Gvinejskem zalivu so bile posvečene ženske, pravzaprav spogledljivke, a jim tega ni nihče očital. Za vse njihovo razuzdano ravnanje odgovarja božanstvo.

Na Cipru je bila takšna navada, da si je dekle svojo doto zaslužila s prostituiranjem.

Samostani v Lizboni in še marsikje drugje so veljali za domove svobodne ljubezni.

Dunajske počestnice so v času puritanske Marije Terezije imele pri sebi zmeraj rožni venec in molitvenik. Tako so imele izgovor pred policisti, če jih je slučajno ustavil, tako rekoč, da gredo v cerkev.

2.2.3 RAZVOJ PROSTITUCIJE V EVROPI

»Najstarejša obrt« je bila v Egiptu tako razvita, da so Izraelci imeli Egipt za zibelko prostitucije. Trgovina s spolnimi uslugami se je najprej razvila v toplih krajih.

Prva javna hiša, za katero je zanesljivo znano, da je obstajala, je bila v Atenah. Njen ustanovitelj je bil Solon. V njem so živele sužnje, ki so za svoje usluge dobivale samo hrano in obleko. Kar so zaslužile je pobrala država. Zaposlene v teh javnih hišah so veljale za javne uslužbenke. Z denarjem, ki je pritekel v državno blagajno, so zidali nova svetišča. Kupljive ljubezni ni bilo moč najti samo v javnih hišah. Veliko deklet je svoje »stranke« začelo iskati na cestah in javnih trgih. To so bile prostitutke najnižje vrste, ki so kljub temu morale plačevati davek na zaslužek. Antični Grki so svojim spolnim potrebam stregli čisto odkrito, medtem ko so Rimljani bili bolj zadržani.

Rimljani pred dva tisoč leti niso nič drugače gledali na prostitucijo kot danes gledajo Angleži. Bilo jih je sram javno se družiti z prostitutkami. Rimljani so bili prvi, ki so poskušali registrirati prostitutke. Imeli so podoben zakon, kot ga imajo danes v nekaterih državah, vendar niso zahtevali zdravniških pregledov in potrdil. Verjetno še niso povezovali prostitucije s spolnimi boleznimi. Registrirane prostitutke, ki so svoj posel opravljale na cestah, so morale nositi posebno obleko, lase so si morale barvati v rumeno rdečo ali modro barvo, tiste, ki pa so bile v javnih hišah, jim tega ni bilo treba. Večina deklet se zaradi takšnega zakona ni odločila za ta poklic. Med prostitutkami v starem Rimu je bilo tudi veliko suženj, katerih poklic ni bil čisto prostovoljen. Zraven so sodile tudi kristjanke, katere je oblast s silo privedla v javne hiše. Krščanski nauk o enakosti ljudi (tudi sužnje) in ponižnosti Rimljanom ni bil po godu. Sovražili so krščanske slavospeve o devištvu in so zato razkrite kristjanke s še večjim veseljem obsodili z »delom« v javnih hišah. Ko je krščanstvo uradno postala religija rimskega imperija, je bilo konec z javnimi hišami. Prostitutke niso smele prestopiti praga cerkva, če so se hotele poboljšati, pa so bile deležne vse krščanske milosti. Zvodniki in lastniki javnih hiš še na smrtni postelji niso dobili svoje odveze. Cesar Teodozij se je na zahtevo Cerkve odrekel vsem dohodkom od »greha« in dal pozapreti bordele po vsem imperiju.

V Bizancu je živel prvi pomembni preganjalec kupljive ljubezni, ki je vreden omembe, in to je bil cesar Justinjan. Za zvodnike je predpisal smrtno kazen, spogledljivkam pa je

olajšal vrnitev v spodobno življenje. Justinjanova žena Teodora, ki je bila sprva prostitutka, mu je pomagala pri zatiranju prostitucije. Zgradila je domove za spokornice, ki jih je nalovila v Bizancu. Posel izgnanih deklet pa so kmalu prevzele druge in stara obrt je cvetela dalje.

Germanski veljaki so se skoraj ob istem času kot Justinjan lotili zatiranja pocesnic. Gospodar Italije, Teodorik je določil smrtno kazen za vse, ki so podpirali pocesnice. Španski gospodar, zahodno gotski kralj Reccared pa je ukazal naj izženejo vse prostitutke iz mest, še prej pa naj vsaka dobi tristo udarcev z bičem.

Dvesto let kasneje se je s prostitucijo seznanil Karel Veliki. Znan je bil po svojih številnih priležnicah. Poklicnih prostitutk v njegovi državi ni bilo. Bilo pa je veliko klatežev in lahkoživk, ki so beračili po cestah. Ženske so se začele priložnostno prodajati. Ko so se začela razvijati mesta, je priložnostna prostitutka postala poklicna. Germani so ob času osvajanja rimskega imperija s sabo jemali družine. Križarji pa so odhajali brez takšnega spremstva in ker niso mogli dolga leta preživeti brez ženske, so zraven jemali lahka dekleta.

Zaradi oživitve poklicne prostitucije so kmalu ponovno zacveteli bordeli. V Parizu so se prve javne hiše pojavile že ob koncu 12. stol. Nekatero prostitutke so bile tako vsiljive, da so moške s silo zvlekale v javne hiše. Pobožni kralj Ludvik IX., imenovan tudi Sveti, se je na vse moči trudil, da bi prostitucijo v Parizu zatrl. Prostitutke je poskušal na lep način spreobrniti. Odprl jim je več domov, dobivale so tudi rento. Izmed več tisoč pariških lahkoživk je sprejelo ponudbo le dvesto. In še to so bile takšne, ki so le s težka našle kakšno stranko, ker so bile že v letih. Po tem neuspehu pa je kralj uporabil silo. Dal je izgnati vse zvodnike in prostitutke, bordele je dal sežgati in zasegel je vso njihovo premoženje. Zaradi številnih protestov je kasneje ublažil svoj odlok. Prostitutke so tristo let opravljale svojo dejavnost brez večjih motenj.

Mnoge kronane glave so štitele kupljivo ljubezen. V mestih pod cerkveno oblastjo tudi ni manjkalo javnih hiš. Škofje so dovolili to starodavno obrt, ker so računali na denar, celo sami so ustanavljali takšne obrate.

V zadnjih dveh stoletjih srednjega veka je prostitucija močno cvetela. V Parizu je mrgolelo prostitutk, prav tako v Londonu, Neaplju, Rimu, Benetkah in drugod. Prostitutke

so delovale tudi v javnih kopališčih. Imeli so posebne kadi za kopanje v dvoje in primerne sobice, kjer so se lahko ulegli.

V poznem srednjem veku so bili bordeli neločljiv člen življenja v mestu. Prostitutke so uporabljali za predstavitvene namene. Ob obisku kakšnega vladarja so ga morale pričakati s cvetjem in mu biti na razpolago, prav tako njegovemu spremstvu.

Papeži renesančnega obdobja se prav tako niso odrekli spolnim užitek. Prostitutke so svojo obrt opravljale bolj svobodno kakor danes. V 14. in 15. stoletju so prostitutke imele najugodnejši družbeni položaj kakor kdajkoli v zgodovini. Prostitucija je veliko prispevala v proračun mnogih mest in dežel, kjer je veljala za zakonito obrt.

Z nastopom novega veka, natančneje s Kolumbovim odkritjem Amerike, pa se je vse spremenilo. Po Evropi se je začela širiti dotlej neznana kuga – SIFILIS. Na zunanjih delih spolovila se je pojavila bula, ki ni nič bolela in je kasneje izginila. Kmalu za tem pa je bolnik dobil izpuščaje in gnojne bule na nogah in drugje po telesu. Prvi primer sifilisa je bil zabeležen v Neaplju leta 1496. Izvor sifilisa je še vedno uganka seksualne zgodovine. Leta 1500 se je silovito razpasel po sredozemskih deželah in Evropi. Povsod po Evropi tudi v lahkoživem Rimu so nastopili strožji moralni nazori. Ne toliko zaradi Lutrovih protestov zoper prodajanja odpustkov in podobnih kupčij z grehom, ampak predvsem zaradi strahu pred nevarnimi »kozami«, kakor so takrat imenovali sifilis. Za starodavno obrt so nastopili slabi časi. Prostitutkam so očitali, da so raznašalke te bolezni. Čeprav so bile obtožbe napihnjene, je bilo v njih precej resnice. Obisk v bordelih se je znatno zmanjšal. Bogati in vplivni možje so se obrnili proti prostituciji in javnimi hišami, ker jim niso več prinašale ne užitka ne dobička.

Leta 1530 je cesar Karel V. prepovedal bordele po vsem svojem cesarstvu. Isto je storil francoski cesar Franc I. Njegov naslednik pa je leta 1560 prepovedal prostitucijo nasploh in tistim, ki so se kakor koli ukvarjali z njo zagrozil z izgonom. V Angliji je Henrik VIII. prepovedal javne hiše, ki so delovale pod pretvezo kopališč. Španske prostitutke so lahko opravljale svoj poklic pod pogojem, da so imele obvezne zdravniške preglede. Vendar so tudi španske bordele v naslednjem stoletju prepovedali.

Tako je prostitucija v mnogih deželah veljala za kaznivo dejanje. Cesar Karel V. je šel celo tako daleč, da je prepovedal kakršnokoli spolno občevanje, razen med zakonci. Še vedno pa s tem prostitucije niso mogli preprečiti. Prostitutke in njihove stranke pa so

prisilili k večji previdnosti. Ker so bile zdaj javne hiše prepovedane, so jih zamenjale skrivne. Verjetnost okužbe pa se je s tem zdaj tudi povečala, ker ni bilo nobene zdravniške kontrole nad prostitutkami. Dolgotrajna gonja zoper prostitucije se je s časom sprevrgla v sežiganje čarovnic. Mnogi preganjalci čarovnic so bili enako kot preganjalci prostitutk antifeministi. Takšen antifeminist je bil teolog Origen, ki je deloval v 3. stoletju krščanstva. Vse ženske je označil za »satanove hčere«. Podobne ideje so prevladovale v 16. stoletju.

Dobi reformacije in protireformacije sta bili dobi moralne strogosti in obilnega prelivanja krvi. Katoličani in protestantje so se vojskovali med seboj, oboji pa so preganjali čarovnice in prostitutke.

Okoli leta 1700 so grmade ugasnile in tudi do prostitutk je postala oblast prizanesljivejša. Ludvik XIV. naj bi bil vzdrževal cel harem priležnic. Marija Terezija je na Dunaju še vedno moralizirala. V začetku 18. stoletja so bordeli ponovno oživali, s tem da niso bili več v rokah države ampak v rokah zasebnih zaslužkarjev. Vedno več je bilo takšnih spogledljivk, ki so začele delovati samostojno kot svobodne pocestnice. V Franciji je prostitucija rasla najhitreje. V Napoleonovem času je pariški svet ukazal, da morajo prostitutke redno hoditi na zdravniške preglede in plačevati ustrezno takso. Nahajati so se morale samo v določenih mestnih predelih in niso smele nagovarjati moških na ulici.

V Amsterdamu so v začetku 19. stoletja dovoljevali javne hiše, vendar so morali njihovi lastniki in prostitutke plačevati posebne davke. Javne hiše so cvetele v vseh evropskih velemestih, medtem ko so se morali Berlinčani že zdavnaj posloviti od njih. Kralj Friderik Vilijem IV., ki je bil zelo pobožen, je leta 1846 dal zapreti vse bordele v svoji pruski državi. Zaradi tega ukrepa se je razvila ulična in kavarniška prostitucija. Friderik Vilijem je bil predhodnik protibordelskega gibanja, ki je v novejšem času zmagalo po vsej Evropi. V Londonu so bordele zaprli leta 1885, na Dunaju in Budimpešti po I. svetovni vojni, romanske države pa so javne hiše odpravile po II. svetovni vojni. Še preden pa so zaprli bordele, pa je že bilo opaziti njihovo nazadovanje. Vzrok je bila vse močnejša konkurenca pol poklicnih prostitutk in razvrednotenje devištva, ki je ženskam omogočala sproščene predzakonske spolne stike. Vendar ta konkurenca ni bila glavni razlog za zaprtje javnih hiš. Njihovo zaprtje so izsilili moralisti in zagovornice oziroma bojevnice za ženske pravice. Ruski komunisti so leta 1918 odpravili javne hiše. Prostitutke niso dali zapreti, ampak so zanje ustanovili posebne domove, kjer so se lahko izučile za različne poklice.

Nova oblast je razglasila enakopravnost spolov. Revolucionarji so dovolili splave in zakonske razveze. Vse to je zmanjšalo potrebo po prostituciji in pripomoglo k temu, da je bila ljubezen v Sovjetski zvezi svobodnejša kot kjerkoli drugje. Vendar je Stalin kasneje to svobodo omejil in uvedel paragrafe zoper potepuštvu in pridobivanje življenjskih sredstev brez dela. Gospodarska neenakopravnost žensk in brezposelnosti nista edina vira za prostitucijo.

Zahod še dolgo ni poznal brezposelnosti in življenjski standard je bil veliko višji kot v Rusiji, pa vendar se je najstarejša obrt nadaljevala, ker je bila za nekatere moške potrebna.

2.2.4 PROSTITUCIJA V ZDA

V krajih, kjer so se pretepal in popivali robati moški, je bilo malo spodobnih žensk. V ZDA je bilo moških več kot žensk in to neravnovesje med spoloma je pospešilo rast prostitucije. Ob Atlantski obali ZDA pa so bile razmere podobne evropskim. Na črnem jugu pa je bilo spet drugače. Črnki so bili sprva sužnji. Črnke so morale svojim gospodarjem vedno biti na voljo. Če je imel poročen belec temnopolto ljubico, to ni veljalo za prešušništvo. Prostitucija se je po južnih mestih zelo razvila, ko so ukinili suženjstvo. Mesto New Orleans je bil prava prestolnica, kjer je bilo moč kupiti ljubezen. Po ulicah New Orleansa so se prodajale in nastavljale črnke, kreolke in mulatke, spet drugje pa židinke in belke. Na jesen so se jim pridružile še prostitutke z ameriškega Severa, ki so se čez zimo grele v toplem New Orleansu. Problem prostitucije nikjer ni bil urejen z zakoni in predpisi in prostitutke so svoj poklic opravljale javno in vsem na očeh. Leta 1891 so hoteli pregnati prostitutke iz Pittsburgha in New Yorka. Zaprli so tudi bordele in lokale, kjer so prostitutke delovale.

Ameriška javna hiša se je imenovala parlour house. S tem izrazom so imenovali najboljše hiše, ki so bile razkošno opremljene, v njej pa so bivala elegantno oblečena dekleta, ki so se znala lepo vesti. Obiskovali so jih le izbrani gostje, ki so plačevali visoke cene. Ta naziv se je kmalu prijel vseh bordelov. Enkrat na teden so hodile na obvezne zdravniške preglede. V obdobju, ko se je Amerika šele civilizirala, so v bordelih živele prostitutke, ki so bile rojene v

Ameriki. Ko so se Evropejci začeli na veliko priseljevati v Ameriko, so lastniki začeli izbirati svoje »varovanke« med tujkami. Trgovci z belim blagom so sami uvozili ženske v Ameriko in jih prodajali javnim hišam. Vendar so se te ženske že v svoji rodni državi prostituirale. Lastniki bordelov so imeli svoje plačance v pristaniščih, ki so oprezali za ženskami, ki so prihajale brez spremstva. Približal se ji je moški, ki je govoril njen jezik in ji ponudil dobro plačano delo. Za vabo so jim obljubljali dela v pralnicah, včasih tudi mesta za služkinje, prodajalke v slaščičarni ali pa delo v tovarnah. Imeli pa so tudi nasilnejše metode. Svoje žrtve so omamili s strupi, da se niso mogle upirati in jih tudi telesno zlorabljali.

Bordeli so bili v večini držav ZDA prepovedani, vendar je bil zakon v praksi brez moči. Krajevne oblasti so si večinoma zatiskale oči. Javnost pa je podpirala prostitucijo, ker so se oklepali prepričanja, da bi moški drugače posiljevali spodobne ženske, če ne bi bilo prostitutk. Policija se je delala, da nič ne vidi, ker je bila podkupljena. V nekaterih mestih so šli tako daleč, da so prostitutke ločili od drugih meščanov in jih preselili v četrt, imenovano »ulice rdečih luči«.

V začetku 20. stoletja prostitucija v Chicagu ni poznala nobenih meja. Ob prometnih žilah so cveteli drug poleg drugega številni bordeli. Ženske so se razkazovale na pol nage ob sleherni uri in niso poznale nobenega sramu. Prostitutke so bile vseh narodnosti in starosti.

Najbolj sloveča javna hiša višjega razreda je bila hiša Carrie Watson. Christopher Columbus Crabb in Lizzie Allen sta zgradila bordel na South Dearborn Streetu, kasneje so jo vodile sestre Everlight. Bordel je pod imenom Klub Everlight zaslovel po celem svetu in je bil najdonosnejši bordel v vseh mestih ZDA.

V prvem desetletju 20. stoletja so se moralni vidiki v ZDA začeli spreminjati. Moralisti so se borili proti prostituciji in tako so začele počasi izginjati ulice rdečih luči, bordele so zapirali, pocestnice pa preganjali. Borili so se tudi proti trgovini z belim blagom. Leta 1910 je začel veljati Manov zakon. Njegov namen je bil preprečiti trgovcem z belim blagom, da bi prevažali dekleta z enega konca ZDA na drugega. Tudi pocestnic zdaj niso prijemale samo zaradi ogovarjanja moških, ampak so prostitucijo že kot tako razglasili za kaznivo.

Dolgotrajna moralna kampanija je dosegla svoj vrhunec leta 1919, ko so po vsej ZDA prepovedali prodajo alkohola. S tem so trpele neposredno škodo tudi prostitutke. Ker se alkoholne pijače nikjer več niso točile, so zaprli »salone« in s tem zaprli prostitutkam najpomembnejša nahajališča. Niso pa čisto prenehale. Le bolj so morale paziti, da niso prišle v roke pravici. Največji prelom je bil napredek pri kontracepciji. Kontracepcija in emancipacija žensk sta povzročili, da so se druga dekleta začela spuščati v spolne avanture in

s tem postale konkurenca poklicnim prostitutkam. Tako je naraslo tudi izvenzakonsko spolno občevanje.

Ko so se ponovno lahko točile alkoholne pijače v »salonih«, so se vanje vrnile tudi prostitutke. Javne hiše, ki so obstajale na začetku 20. stoletja, se niso obnovile več. Prostitutke so se razpršile po cestah, različnih barih, plesiščih, kavarnah, čajnicah in maserskih salonih. Pojavljajo se torej nove, diskretnejše oblike prostituiranja, vseeno pa se zdi, da prostitucija upada.

2.2.5 MOŠKA PROSTITUCIJA

Prostitucija je najpogosteje obravnavana kot »ženski poklic«, saj je v tem poslu res večina žensk. Za moške je takšen način služenja zelo otežen. Do spolnega akta lahko pride tudi, če ženska ni vzburjena, saj poznamo mnogo mazil, ki omogočajo lažje občevanje, pri moških pa tu nastane problem, saj je spolni odnos nemogoč, če moški ni vzburjen. Prav tako moški ne morejo hliniti orgazma ali pa v enem dnevu zadovoljiti toliko žensk, kot lahko ženska moških. Moškim giogolom je takšen poklic le priložnostno delo.

Po nekaterih večjih mestih se moški kljub temu poskušajo preživljati samo s prostituiranjem, a največkrat nudijo spolne usluge drugim, homoseksualnim moškim. Zato bomo najprej izpostavili to vrsto prostitucije.

Homoseksualnost nam ni neznanka, a do nje imamo zelo različne odnose. Etnografa Beach in Ford sta proučevala narurna plemena in ugotovila, da jih nekaj med njimi prostitucije ne odobrava, drugi pa jo imajo celo za nekaj normalnega. Pri Kerakih iz Nove Gvineje velja za nenormalnega vsak mladenič, ki se izogiba homoseksualnim spolnim stikom pred poroko. Vsak mladenič naj bi imel pred poroko intimnega prijatelja, ko pa se le-ta poroči, si najde drugega. Pri mnogih neciviliziranih plemenih je homoseksualnost del obredov pri odraščanju. Vsak deček mora pri zrelostnem obredu privoliti v analni akt, ki ga izvede eden izmed prisotnih moških, saj menijo, da takšno dejanje krepi duha. O analnem aktu moramo reči, da je v civiliziranemu svetu redkejši.

Homoseksualna prostitucija je prav tako stara kot ženska, a ni tako razvita. Znano je, da je bila homoseksualnost v antični Grčiji in Rimu čisto vsakdanja. Veliko se jih je prodajalo istemu spolu ali pa se samo ozirali za drugimi moškimi.

Azijci so bili do homoseksualcev strpni, saj so bili dobrodošel nadomestek za ženske. Na Kitajskem so nekoč poleg hčera prodajali za prostitucijo tudi svoje sinove. Pravo nasprotje pa je židovsko-krščanska biblija, ki odločno zavrača spolnost med istospolnimi partnerji. Mojzes je Izraelcem prepovedal vsakršno spolnost, ki ni namenjena razmnoževanju. Za homoseksualnost je celo predpisal smrtno kazen. Krščanstvo je menilo, da niti spolni odnosi med zakoncema niso čisto brez greha, kaj šele med osebami istega spola. Prvi krščanski vladar, ki je preganjal homoseksualce, je bil cesar Justinjan, tiste ki jih je zasačil, je dal skopiti. A kljub zavračanju s strani krščanov, je bilo v Evropi veliko ljudi z homoseksualnimi nagnjenji.

Homoerotika je pogostejša med moškimi kot med ženskami. Predvidevajo, da je homoseksualcev med podeželjskim prebivalstvom manj kakor v mestih. Običajna shajališča homoseksualnih prodajalcev ljubezni so parki, parkirišča ali javne toalete. V večjih mestih pa imajo celo gostinske lokale, ki so takšnim ljudem namenjeni.

Najbolj razširjena vrsta moške prostitucije je tako imenovana sezonska, ki je zelo povezana z razmahom turizma. Marsikdo odide na počitnice z namenom, da si tam, kjer ga nihče ne pozna, privošči kakšno avanturo. A takšne vrste prostitucije je s koncem sezone konec.

2.3 PROSTITUCIJA DANES

Še dandanes je eden izmed najpomembnejših razlogov za to, da se prostitutka odloči za svoj poklic, denar. Skozi zgodovino se je glede prostitucije spremenilo zelo malo. Najbolj očitna razlika je samo pogled ljudi na prostituiranje. Znano je, da so nekoč prostitutke preganjali in zelo zavračali. Prostitucije je bila, je in še bo nujno zlo v naši družbi, ravno zaradi tega smo bili prisiljeni spremeniti svoja mnenja in predsodke, ki smo jih imeli nekoč.

Z razvojem tehnologije in s pojavom novih množičnih medijev je tudi prostitucija dobila nove razsežnosti. Mnoge prostitutke si dandanes ne iščejo več strank po cestah niti po lokalih, ampak jih stranke same pokličejo po telefonu. To so tako imenovana dekleta na poziv "call-girls". Ta dekleta delujejo samostojno, stranke pa si iščejo tako, da dajo svoj oglas v kakšen časopis. Tako imenovane call-girls večinoma nudijo svoje usluge "boljšim" ljudem. Nekateri podjetniki jih uporabljajo za vabo za svoje poslovne partnerje.

S prepovedjo javnih hiš prostitucija neha biti uradno priznana obrt. Zaradi zaprtja javnih hiš so bile prostitutke in njihovi zvodniki prisiljeni poiskati druge možnosti, da so lahko nadaljevali s svojim "poslom". Ena izmed možnosti, ki so jo uporabili je bila ta, da so to dejavnost pričeli izvajati pod pretvezo masažnih salonov. Ti saloni so po večini v zasebnih stanovanjih. Znano je, da ti saloni obratujejo tudi pri nas, in sicer v Ljubljani, Mariboru in Celju.

Večina prostitutk so ženske in dekleta med 18-im in 50-im letom starosti, pojavljajo pa se tudi ekstremi. Prevladujejo ženske iz Ukrajine, Rusije, Bolgarije, Romunije in še republik nekdanje Jugoslavije. Slovenija je zanje še posebej zanimiva zaradi razmeroma visoke ravni prostitucije, ker jih zvodniki ne silijo, naj gredo na ulice.

Največji razmah je prostitucija dosegla po letu 1971. V tem obdobju je precej naraslo število masažnih salonov, nočnih lokalov in povpraševanja po določenih poklicih, kot so: plesalke maserke, hostese, striptizete in podobno. Pri nas sta najbolj razširjeni obliki prostitucije hotelska in barska prostitucija. Prostitutke delujejo večinoma na zelo visoki ravni (oglaševanje in mobilni telefoni) in delujejo samostojno, torej brez zvodnika. Zvodniki so večinoma lastniki zasebnih podjetij, najemniki nočnih lokalov ter drugi. Njihove stranke prihajajo iz različnih socialnih slojev, večinoma so to poslovneži in obrtniki. Kriminalisti redko posredujejo v primeru prostitucije, če le niso v to vpletene mladoletne osebe. Prostitucija bordelskega tipa sodi med najbolj zanimive za organe pregona. Kriminalisti

menijo, da gre za najbolj dobro organizirano obliko prostitucije. S tem se tudi najbolj zaznava porast mednarodne trgovine z ženskami in z njo prihaja v našo državo tudi organizirani kriminal.

V Sloveniji ne obstaja niti ena služba ali urad, kamor bi se lahko prostitutke zatekle po pomoč in o tem nimajo nobene zaščite. Edina rešitev zanje je, da se prijavijo na policijo, vendar se nanje obrnejo le, ko so že res zelo ogrožene. V letu 1996 je bila prvič dana ponudba za pripravo zakona o legalizaciji prostitucije, njihov cilj je bil zagotoviti prostitutkam ustrezno pravno in socialno varnost.

Zakon naj bi predstavljal tudi družbeno mesto, zato si lahko predstavljamo, da bo tudi prostitucija, če bo zakon seveda sprejet, sčasoma postala družbeni standard. Takoj se bodo odprla nova delovna mesta, država pa bo pobirala še nekaj več davkov. Problem je v tem, da je prostitucija tudi tam, kjer je legalno povezana z zlorabami in kriminalom.

Prostitucijo je in jo bo še naprej gnala želja po velikem zaslužku. S predajo telesa je mogoče dobiti več ali manj, na primer od steklenice piva, do odmerka heroina pri ženskah, ki nudijo svoja telesa naprodaj na ulici, od več 10000 sit za enkratno storitev prostitutki iz višjega razreda, ki svoje stranke pridobi preko mobilnega telefona, od 100 ali 200 tisoč sit za konec tedna s študentko; za tiste, ki se ukvarjajo s prostitucijo le občasno, pa je lahko plačilo za njihove usluge tudi dragocen krznen plašč, nakit, avto ali celo stanovanje. Pri nas je ta prikrita vrsta prostitucije še najbolj razširjena, a marsikdo tega sploh ne opazi. Kakor koli obrnemo, so največji razlog za prostitucijo slabe ekonomske in socialne razmere, in dokler bo tako, tega pojava ne bo mogoče izkoreniniti.

2.3.1 TRGOVINA Z LJUDMI

Trgovina z ljudmi je danes svetovni problem, ki iz leta v leto postaja hujši. Na tisoče ljudi, med njimi večina žensk, je ugrabljenih, prodanih in trpinčenih z namenom njihovega spolnega izkoriščanja. Veliko jih je spravljeno v suženjsko ali njemu podobno razmerje. Organi pregona so nemočni, saj je pojav trgovine z ljudmi ušel nadzoru. Največkrat se pojavi trgovina z ljudmi v najrevnejših državah sveta, kjer so razmere zelo slabe. Po podatkih večjih organizacij, ki proučujejo ta problem, število žrtve v svetu strmo narašča. Po nekaterih podatkih je na svetu okoli 37 milijonov prostitutk, večina jih je seveda prisilnih. Med spolnimi sužnji je zelo veliko otrok, tudi mlajših od 14 let. Trgovina z otroki je najbolj razširjena v JV Aziji in Afriki. Poglavitni vzroki za razmak trgovine z ljudmi so zelo slabe gospodarske

razmere v državah izvora. V Evropi pa je ta razmak te vrste trgovine povzročil padec komunističnih režimov. Posledice so bile veliko naraščanje brezposelnosti predvsem med ženskami, nižje vrednotenje dela žensk, diskriminacija žensk in povečanje nasilja nad njimi. Vse to pa vodi do povečanja vseh vrst kriminalitete. V trgovini z ljudmi je kršenih veliko pravic. Najpomembnejše so pravica do življenja, svobode ter človekove osebnosti in dostojanstva. V te nečedne posle je vpletenih vseh 41 držav članic Sveta Evrope.

2.3.2 SPOLNO PRENOSLJIVE BOLEZNI

Na porast števila spolno prenosljivih bolezni je v modernem času vplivalo veliko dejavnikov, med katere sodita najpomembnejša: velika mobilnost ljudi v sodobnem svetu in svobodnejše spolno obnašanje mlajših ljudi.

Prostitucijo lahko štejemo kot enega od vzrokov za prenos spolno prenosljivih bolezni. V veliko državah je prostitucija prepovedana, zato dejavnost poteka ilegalno, brez nadzora uradnih inštitucij (zdravstveni nadzor!).

Spolno prenosljive bolezni danes delimo na:

- a) Klasične spolne bolezni, ki se prenašajo v glavnem s spolnim odnosom: sifilis, gonoreja, mehki čankar, limfugranuloma venerum in dimeljni granulom.
- b) Spolno prenosljive bolezni v širšem smislu, ki se prenašajo najpogosteje s spolnim stikom, vendar je možen tudi drugačen način okužbe. Mednje sodijo: klamidijske spolno prenosljive bolezni, povzročene z virusom hepatitisa B in virusom humane imunske pomanjkljivosti (HIV).

Klasične spolne bolezni v zadnjem času ne predstavljajo več takšnega problema kot nekdanj, saj so ozdravljive. Pomen teh bolezni je za ženske večji kot za moške, saj je značilno, da pri ženskah pogosteje potekajo brez simptomov in znakov in povečujejo možnost prenašanja; če je ženska noseča, se prenašajo na plod, puščajo kasnejše posledice (npr. kronična vnetja, neplodnost), povezujejo jih z razvojem raka na materničnem vratu.

V še ne tako davni preteklosti je veljalo, da je sifilis najhujše obolenje, ki se prenaša s spolnim kontaktom, sedaj pa ta trditev velja za bolezen AIDS.

Sindrom pridobljene imunske pomanjkljivosti (AIDS) so odkrili leta 1981 v ZDA, od takrat število obolelih hitro narašča, tako da danes že lahko govorimo o pandemiji te smrtonosne bolezni. V svetu danes ocenjujejo, da sodi AIDS med 5 najpogostejših vzrokov umrljivosti žensk v reproduktivnem obdobju. V Sloveniji število obolelih za enkrat še ni močno naraslo, vendar se kljub dobrim preventivnim programom pričakuje naraščanje števila obolelih in umrlih.

Zavedati se moramo, da je bolezen vedno smrtna. AIDS povzroča virus HIV (human immunodeficiency virus), ki inficira celice z CD4 – proteinom na površini. To pa so celice imunskega sistema. Virusi se v celicah razmnožujejo in jih uničijo. Poledica je popoln propad imunskega sistema, zato je velika dovzetnost organizma za infekcije, razvoj rakastih obolenj ter okvare centralnega živčnega sistema.

AIDS poteka v 4 fazah oziroma obolenjih:

I obdobje – ni znakov ali pa se po 3-6 tednih pojavijo neznačilni znaki podobni kot pri prehladnih obolenjih (povišana temperatura, bolečine v mišicah in sklepih, driska, povečane bezgavke) in po 2-3 tednih izginejo.

II obdobje bolezni poteka brez težav, nekaterim se tipajo povečane bezgavke. V 6-12 tednih po okužbi se pojavijo protitelesa HIV v krvnem serumu. Od pojava protiteles v krvi pa do IV. obdobja preteče povprečno 8-10 let.

V tem času govorimo o III. obdobju bolezni; pojavljajo se bolezenski znaki, povezani z AIDS (ARC). Znaki so: splošna prizadetost bezgavk, vročina, utrujenost, psihične motnje, potenje, driske, hujšanje, spremembe na koži in sluznici.

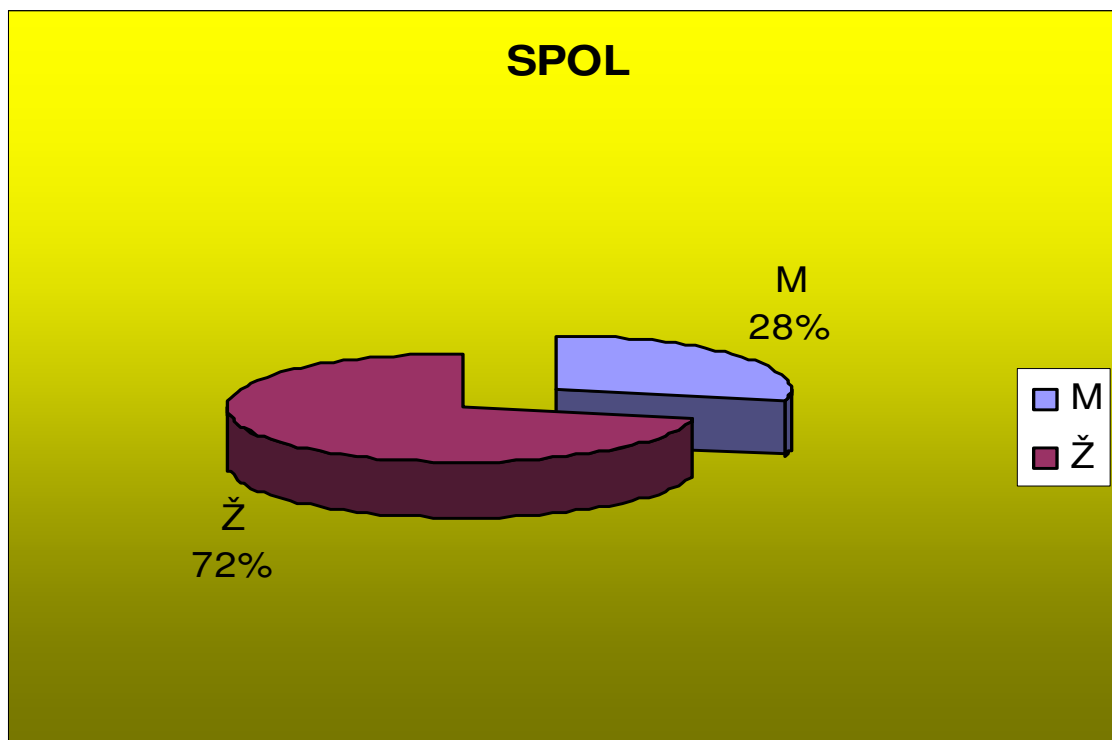
IV. obdobje – razvije se klasična slika AIDS. Značilno zanjo so: neodpornost organizma za infekcije, prizadetost živčevja, pojav rakastih obolenj (KAPOSIJEV sarkom, karcinom v danki in ustih...), pojav bakterijskih, virusnih in glivičnih infekcij, ki prizadenejo vse organske sisteme. Najpogosteje povzroči smrt bolnika z AIDS-om pljučnica. Z zdravili, ki so nam danes na voljo, bolezni ni mogoče ozdraviti, lahko jo zavremo in bolniku s tem podaljšamo življenje. Ko bolezen preide na IV. obdobje, hitro napreduje in večina bolnikov (80 %) umre v 3 letih.

3 EMPIRIČNI DEL

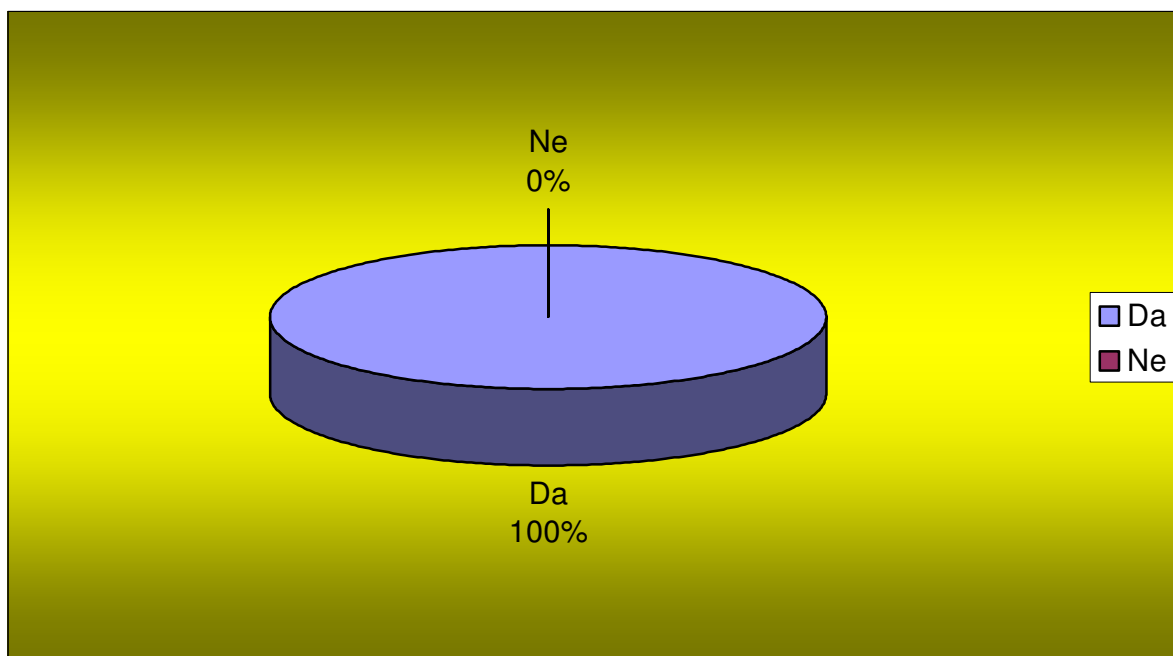
3.1 REZULTATI RAZISKAV IN NJIHOVA ITERPRETACIJA

1. Spol anketirancev

	Število anketirancev	Skupaj v %
M	57	27,9 %
Ž	147	72,1 %
skupaj	204	100 %

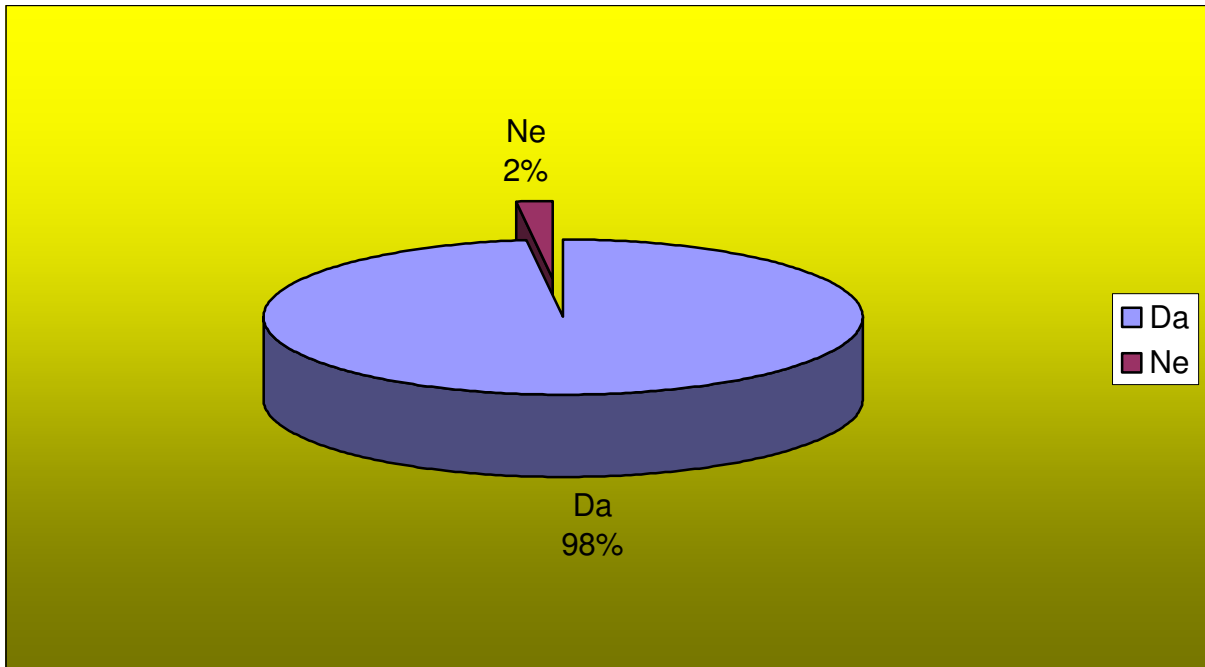

1. Ali si že slišal za besedo prostitucija?

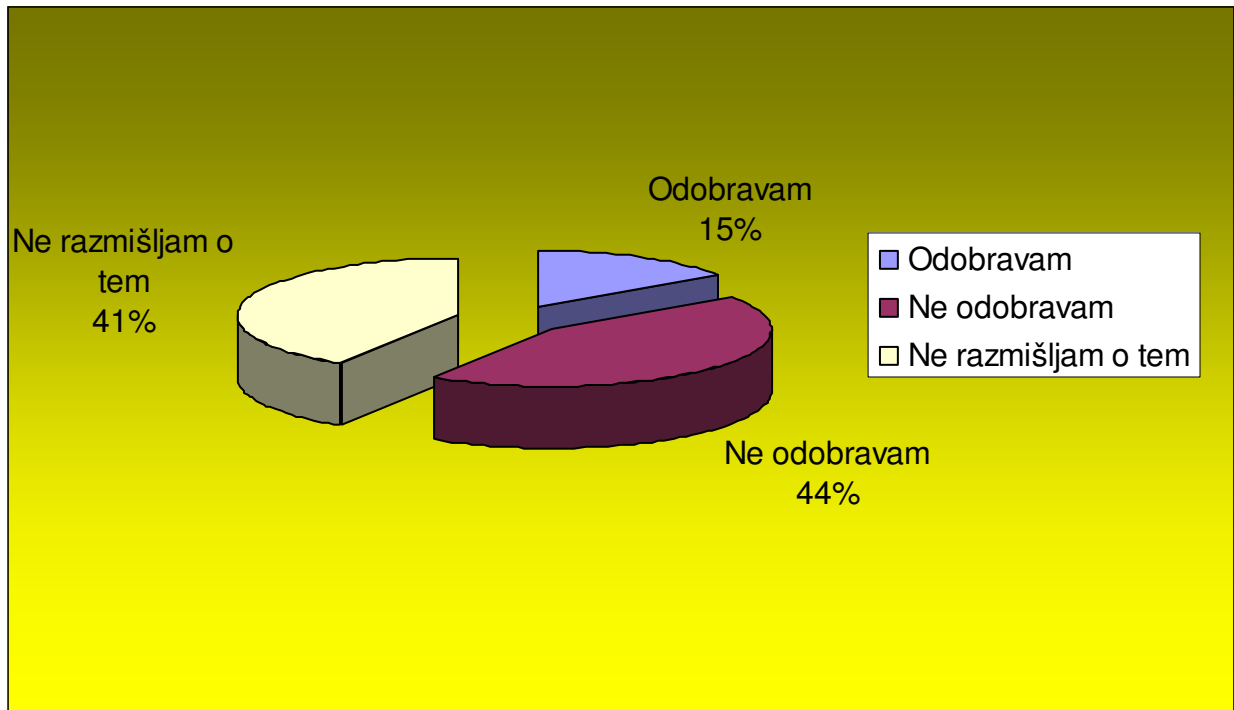
Pri prvem vprašanju smo se vprašali, ali dijaki celjskih srednjih šol poznajo besedo prostitucija. Analiza je pokazala, da so vsi s to besedo seznanjeni. Tako smo tudi predvidevali. Poznavanje tega pojava je na naših srednjih šolah zelo dobra, razlog za to pa je po našem mnenju razširjenost te teme.

2. Ali poznaš pomen besede prostitucija?

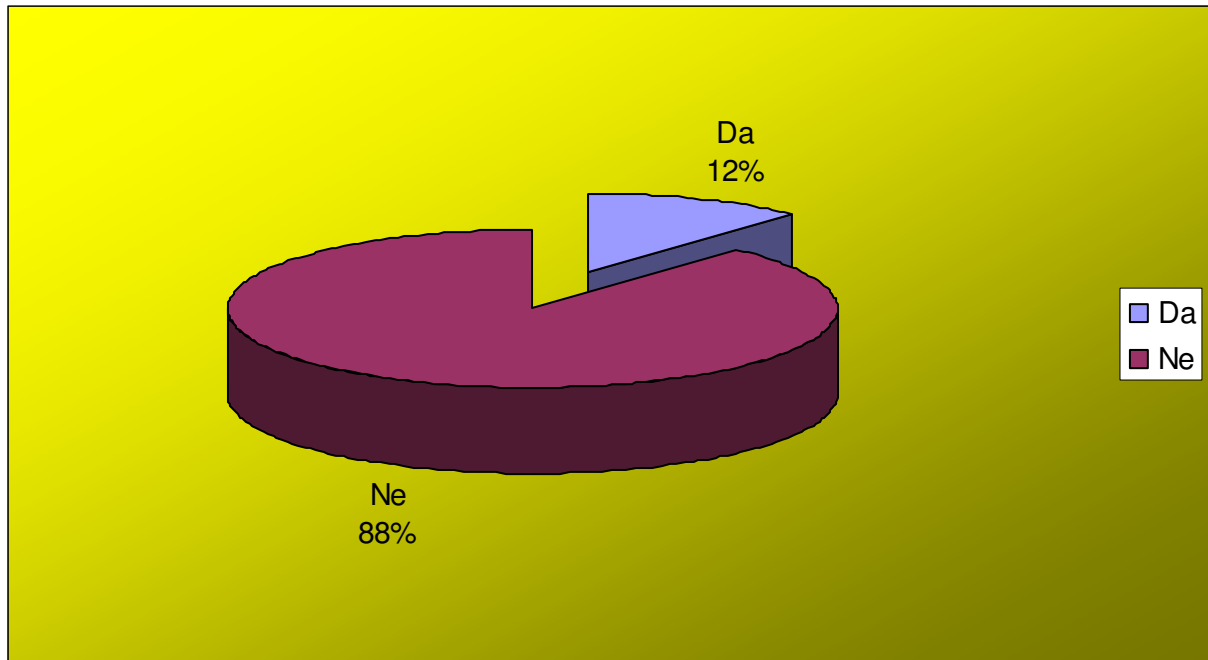
Ko smo videli rezultat prvega vprašanja, smo predvidevali, da bo velika večina poznala pomen besede prostitucija. Odstotek tistih, ki poznajo pomen je kar 98 %, ne pozna ga pa samo 2 % dijakov.

3. Kakšno je tvoje mnenje o prostituciji?

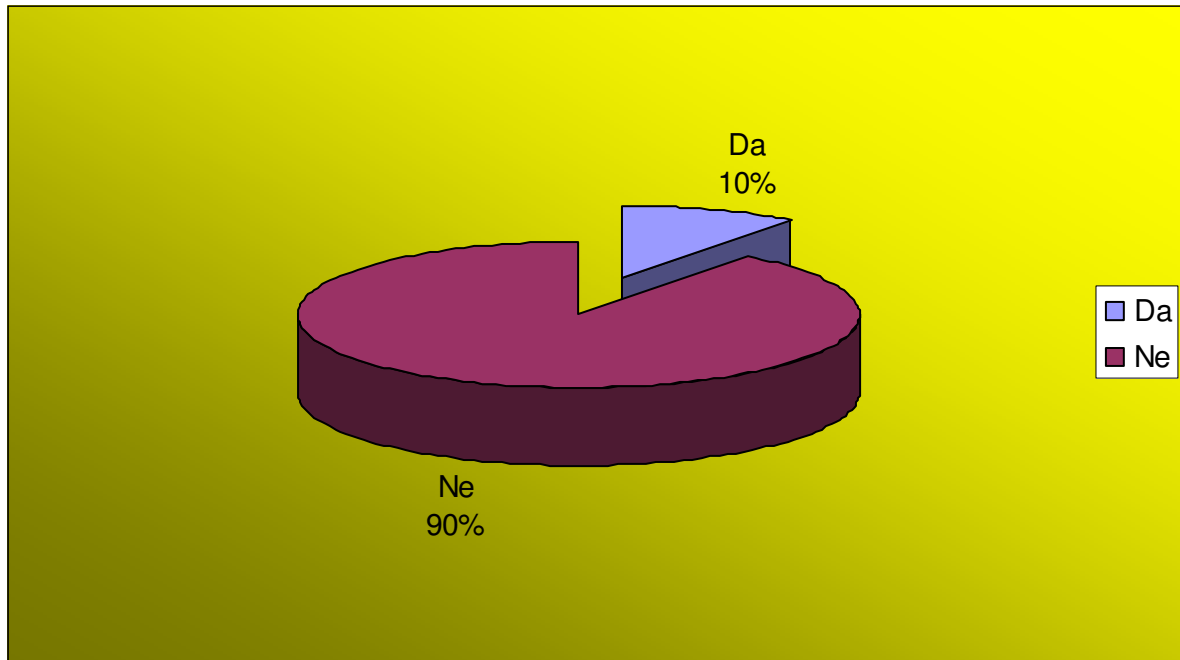
Pri tretjem vprašanju smo želeli izvedeti, ali dijaki odobravajo prostitucijo ali ne. Skoraj polovica (44 %) dijakov prostitucije ne odobrava in misli, da je to nekaj slabega. Kar 41 % dijakov pa ne razmišlja o njej. Ostane nam še 15 % tistih, ki pa imajo pozitivno mnenje glede prostitucije.

4. Ali poznaš kakšno osebo, ki se ukvarja s prostitucijo?

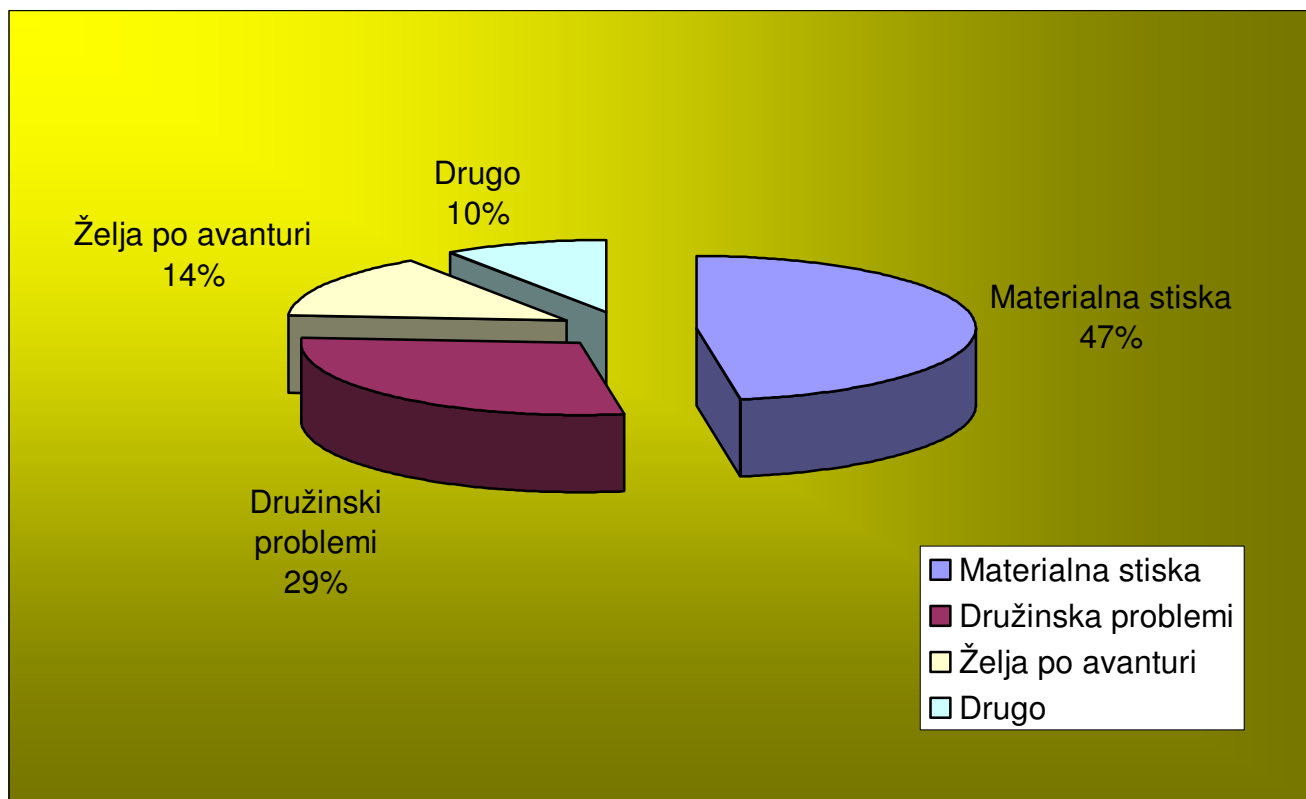
Iz grafa je razvidno, da relativno malo dijakov (12 %) pozna kakšno osebo, ki se ukvarja s prostituiranjem. Ankete so potrdile naše domneve, da večina dijakov ne pozna nikogar, ki se ukvarja s prostitucijo. Teh je bilo kar 88 %.

5. Ali si že kdaj pomislil/a, da bi se prostituiral/a?

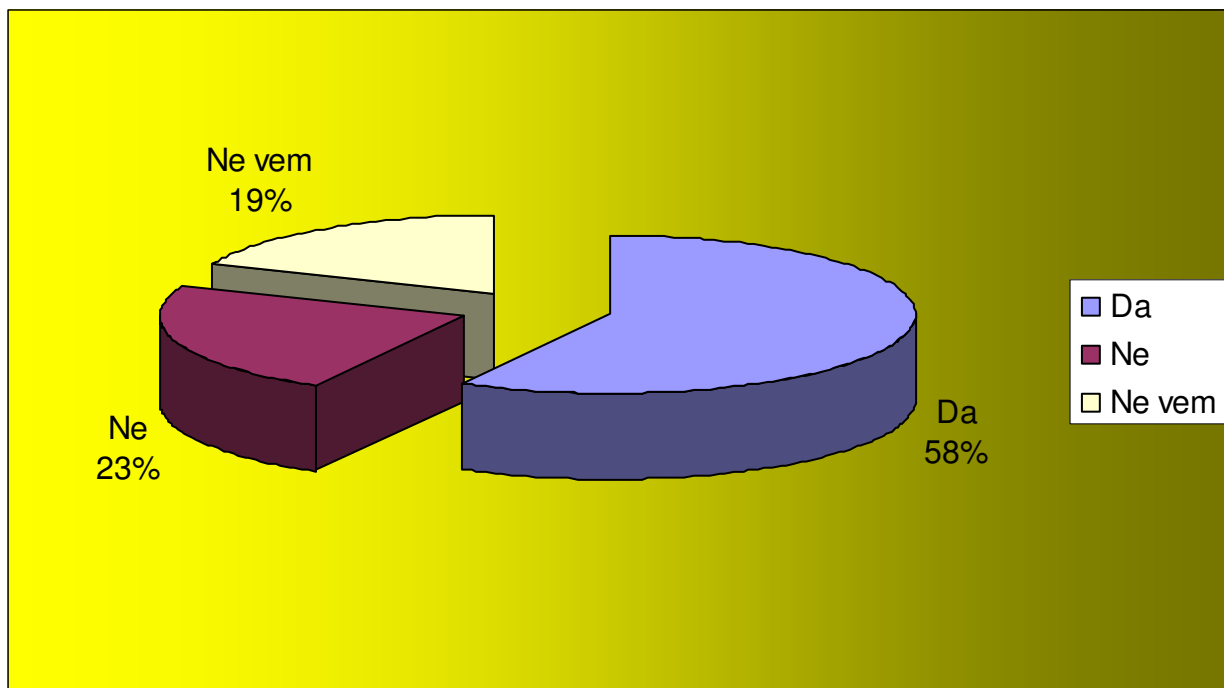
Naše naslednje vprašanje je bilo, če so dijaki že kdaj pomislili na to, da bi se prostituiral. Dodali smo tudi vprašanje, kakšni bi bili razlogi za takšno odločitev. Zelo velika večina (90 %) se jih ne bi odločila za ta korak, 10 % pa je takšnih, ki bi se ob morebitnih problemih za to vendarle odločili. Podane so imeli najpogostejše vzroke, ki so podrobneje razčlenjeni v naslednjem grafu.

6. Če si prejšnje vprašanje odgovoril/a pritrdilno, kakšni so bili razlogi za to?

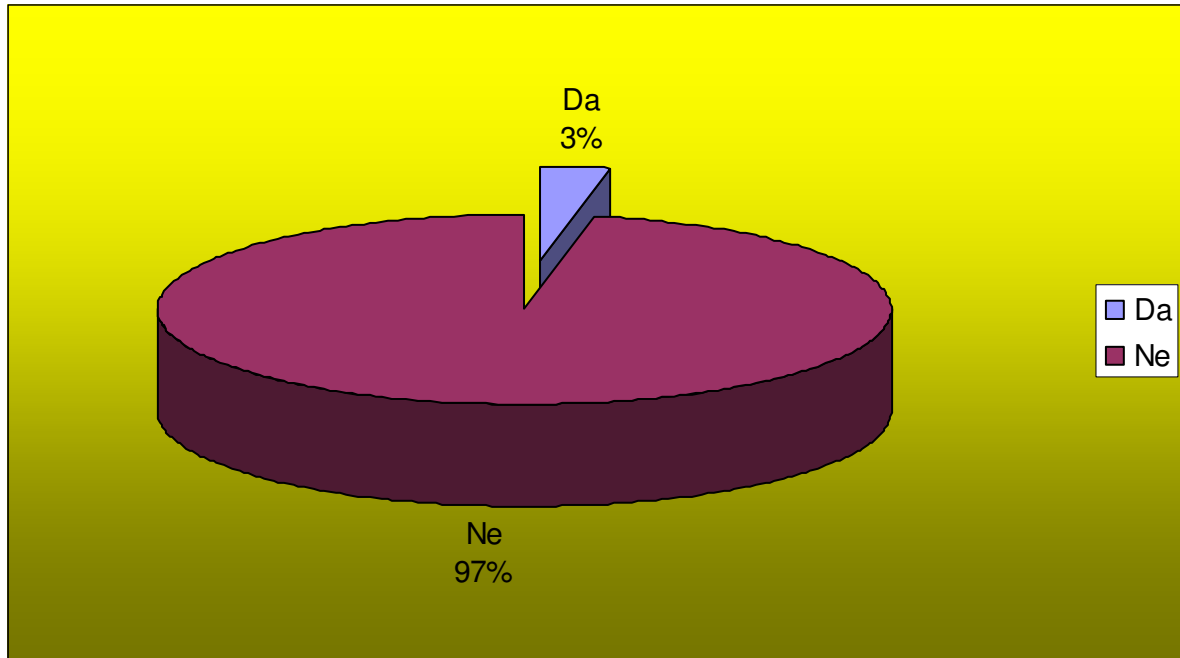
V tem grafu so prikazani razlogi, zaradi katerih bi se dijaki odločili za prostituiranje. Najpogostejši vzrok je materialna stiska (47 %), kar je tudi ponavadi povod za takšno odločitev. Dosti bi se jih za to odločilo zaradi družinskih problemov, kar 29 % je takšnih. Čeprav se zdi neverjetno, bi se kar 14% dijakov podalo na cesto samo zaradi velike želje po avanturi. Po tem sklepamo, da je povod za prostitucijo lahko tudi monotonost vsakdanjika. Dijaki so pod možnostjo, drugo, podali tudi nekaj svojih razlogov. Najpogostejši je bil hitri zaslužek.

7. Ali misliš, da so zgoraj navedeni probleme glavni razlog, da se ženske ali moški podajo v prostitucijo?

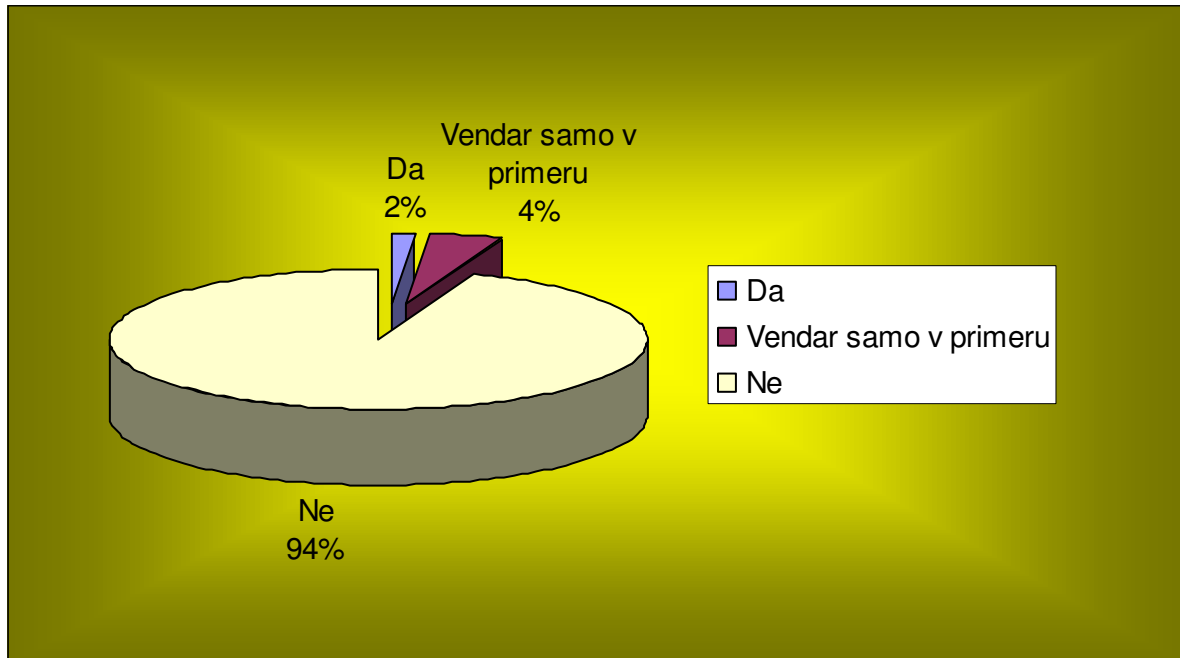
Pri prejšnjem vprašanju smo našli nekaj razlogov, za katere mislimo, da so najpogostejši razlogi za nastanek prostitucije. Dijaki so se v 58 % strinjali, da so to res najpogostejši vzroki. V 23 % se s podanimi odgovori niso strinjali, 19 % pa je odgovorilo z odgovorom ne vem.

8. Si bil/a že kdaj nagovorjen/a k sodelovanju?

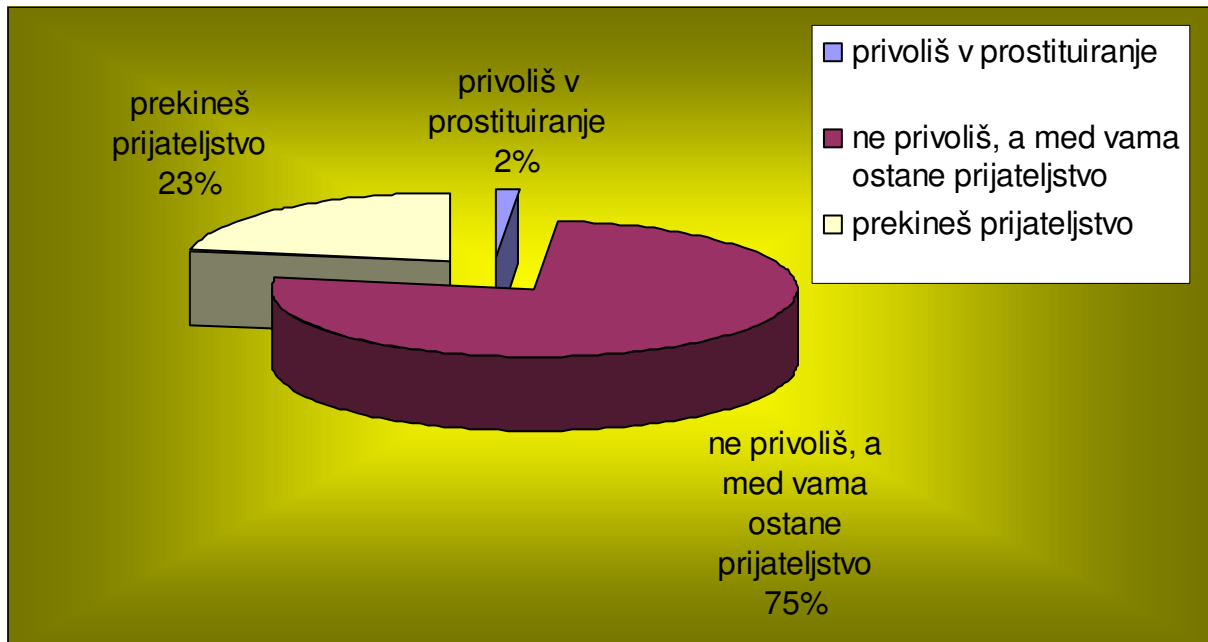
Analiza odgovorov nam je pokazala, da je bilo k sodelovanju v prostitucijo nagovorjenih 3 % anketirancev, kar je zelo malo. Kot smo pričakovali, je bilo takšnih, ki še nikoli niso bili nagovorjeni k temu kar 97 %.

9. Ali bi se kdaj odločil/a za prostituiranje?

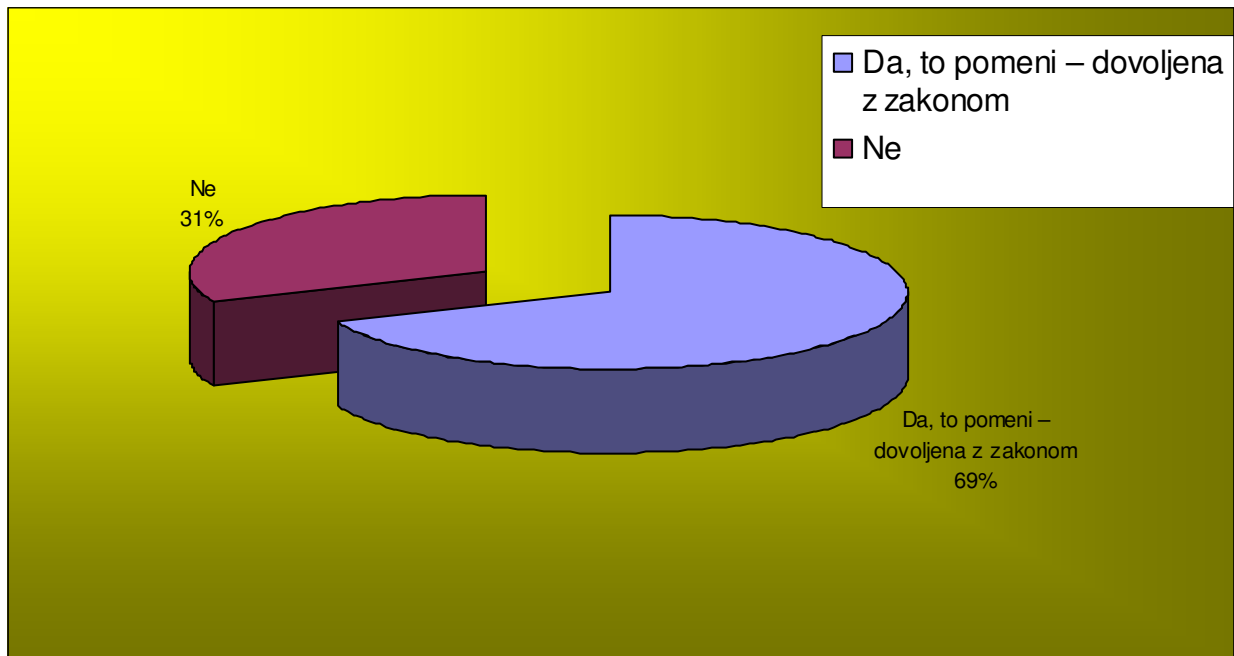
94 % anketirancev se nikoli ne bi odločilo za prostituiranje, 2% ne izključujeta te možnosti, 4 % pa bi se za to odločili le v primeru materialne stiske in pomanjkanja sredstev za človeka dostojno življenje.

10. Tvoj/a najboljši/najboljša prijatelj/ica se prostituira in te nagovarja, da s tem pričneš še ti:

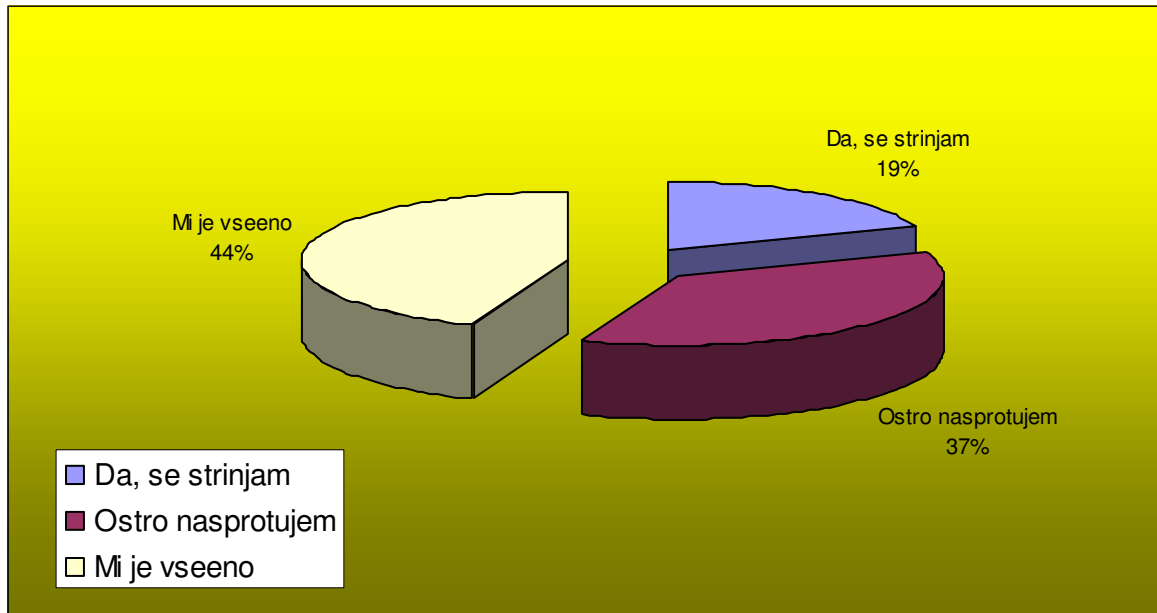
Zelo malo (2 %) odstotkov dijakov bi privolilo v prostitucijo, če bi bili nagovorjeni s strani prijatelja ali prijateljice. Ta odstotka sta enaka tistim, ki bi se za prostitucijo odločili tudi sami. 75 % ne bi privolilo, a bi še vedno ohranili prijateljske vezi. 23 % pa je takšnih, ki bi zaradi nagovarjanja prijateljstvo prekinili.

11. Ali si seznanjen/a s pojmom – legalizacija prostitucije?

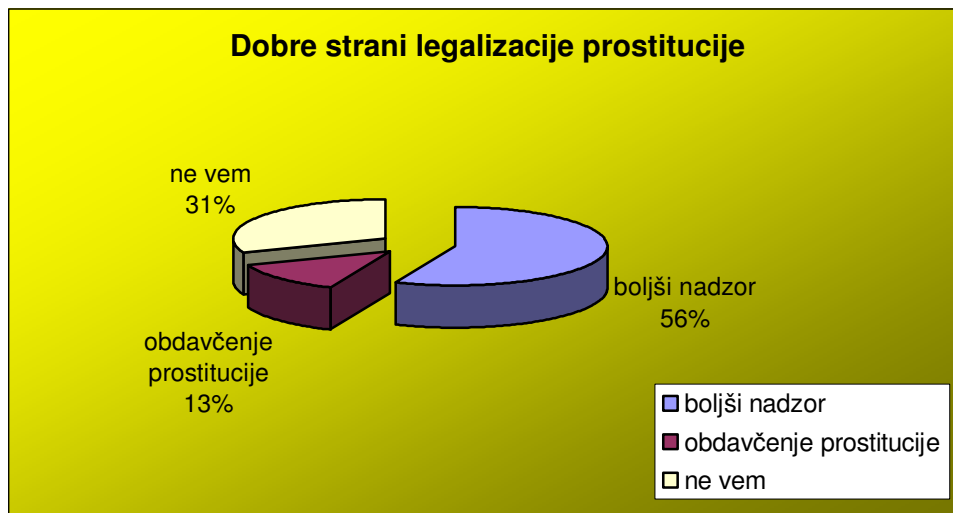
Na naše presenečenje kar 31 % dijakov ni poznalo pojma - legalizacija prostitucije. 69 % pa je vedelo, da ta pojem pomeni, da bi bila prostitucija dovoljena z zakonom.

12. Kaj meniš o legalizaciji prostitucije v Sloveniji?

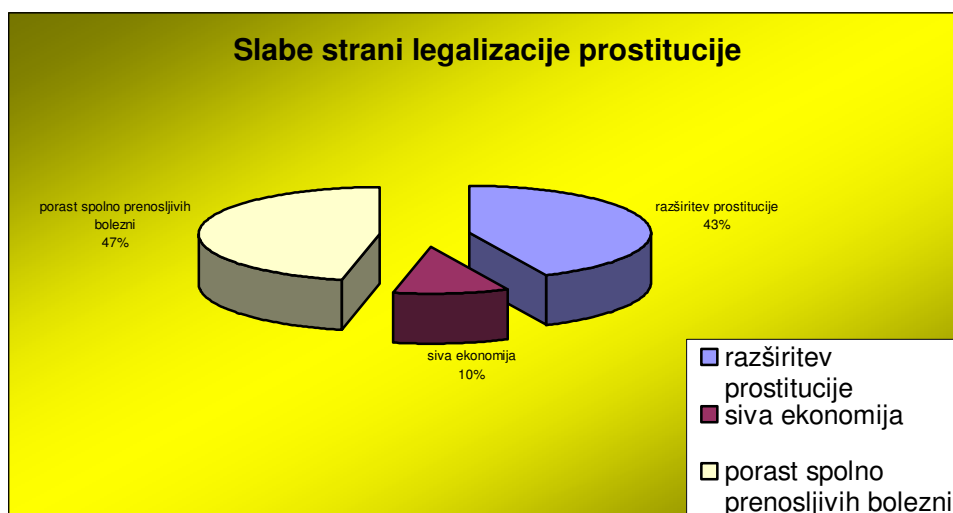

Iz grafa je razvidno, da se 19 % dijakov strinja z legalizacijo prostitucije, 44 % jih je neopredeljenih ali jim je vseeno, 37 % dijakov pa ostro nasprotuje legalizaciji. Razlogi za tako veliko neodobravanje so lahko nepoznavanje samega izraza legalizacija ali posledic le-tega.

13. Naštej dobre in slabe strani legalizacije prostitucije v Sloveniji:

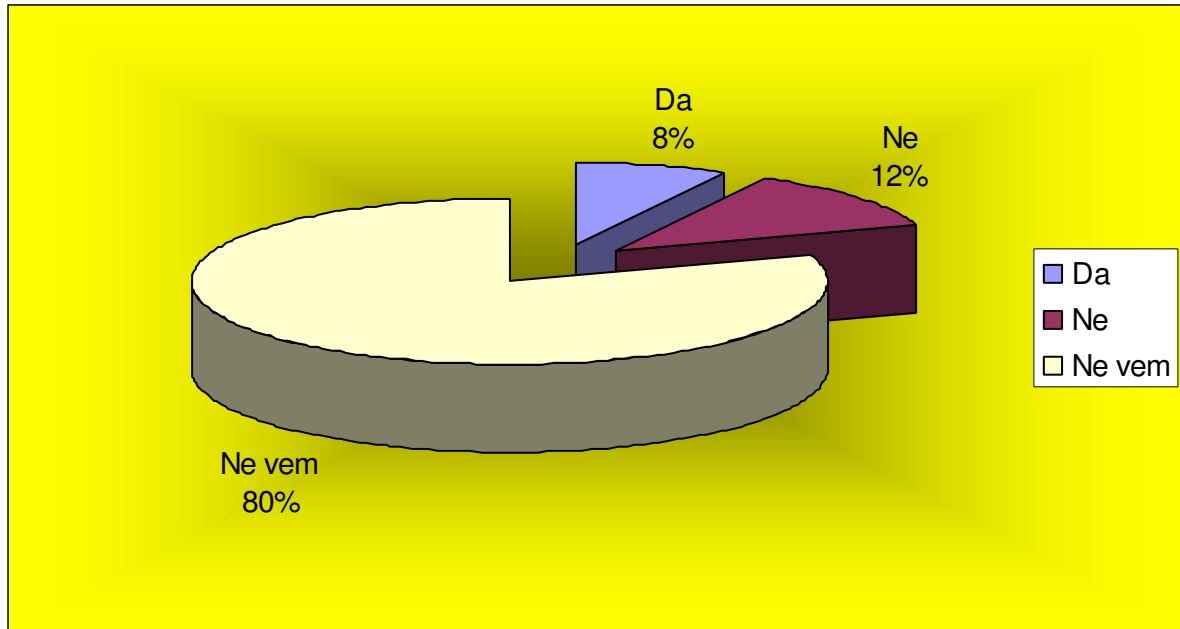

Graf nam prikazuje, da so za dijake dobre strani legalizacije prostitucije boljši nadzor (56 %) in obdavčenje (13 %). 31 % pa ni vedelo, katere bi lahko bile dobre strani legalizacije.

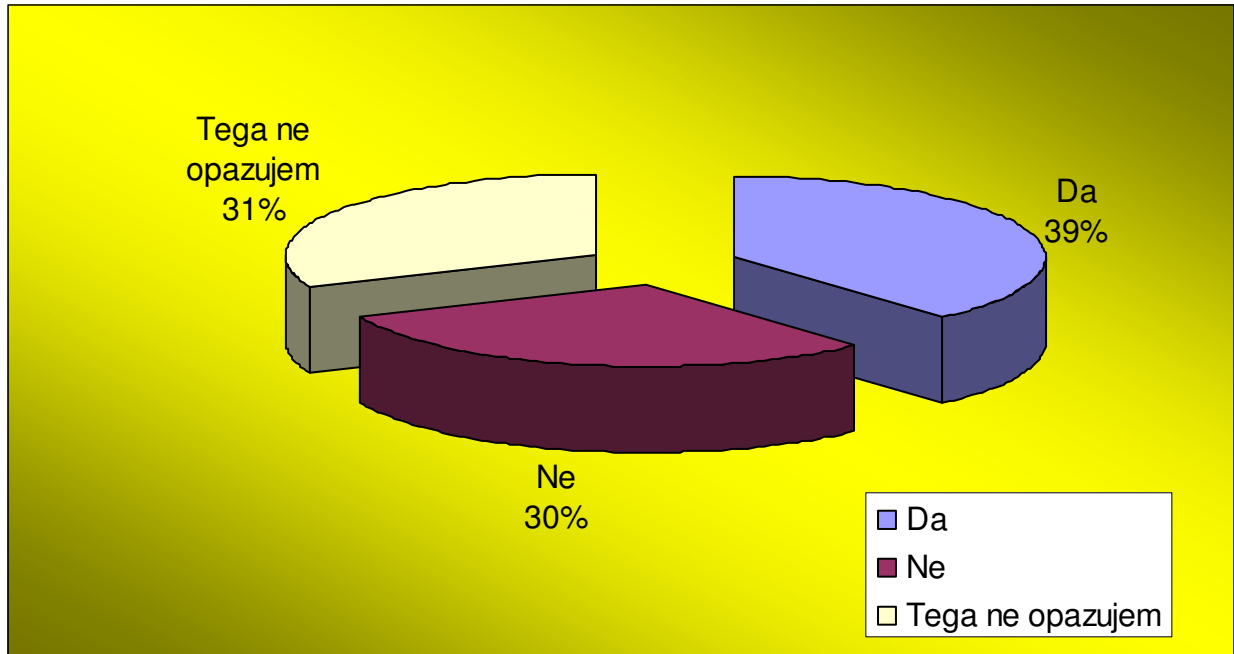
Dijaki so se pri slabih straneh malce bolj razpisali kot pri dobrih. Skoraj polovica (47 %) jih meni, da bi ravno legalizacija pomenila porast spolno prenosljivih bolezni, kar je popolnoma napačno razmišljanje. Dosti (43 %) jih tudi meni, da bi se s tem prostitucija le še bolj razširila. 10 % dijakom se zdi siva ekonomija slaba posledica, ki bi jo prinesla legalizacija prostitucije.

14. Se ti zdi naša država glede prostitucije dovolj tolerantna?

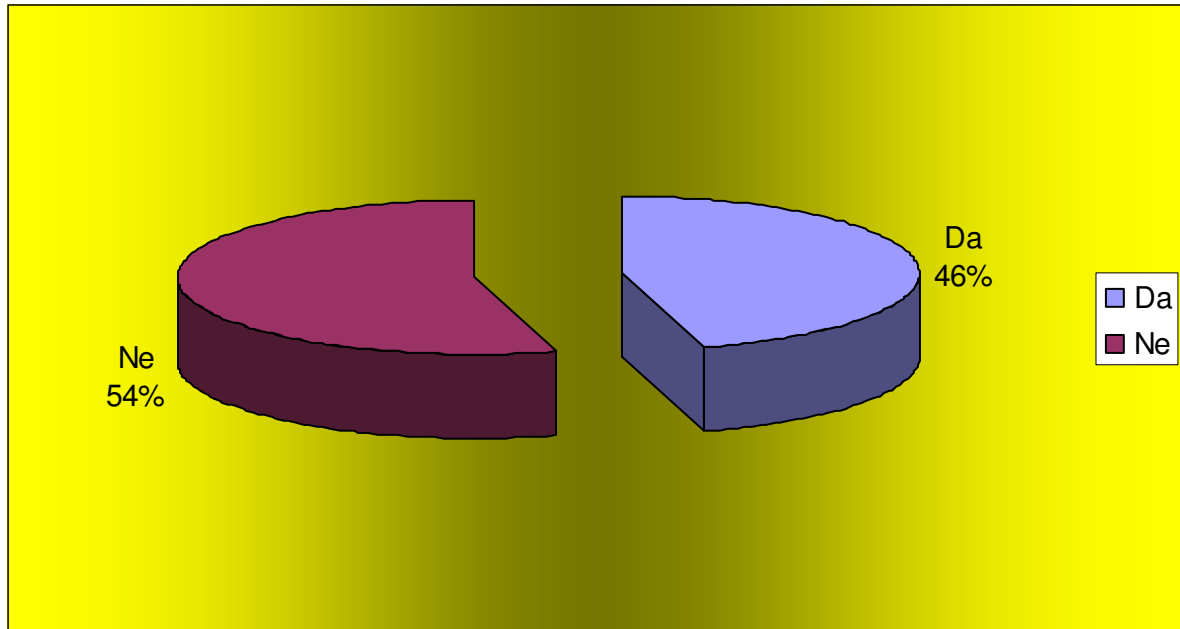
Analiza podatkov na štirinajsto vprašanje kaže, da kar 80 % dijakov ni opredeljenih glede tolerantnosti naše države do prostitutk, 8 % jih meni, da je dovolj tolerantna, 12 % pa jih meni, da bi država morala biti do svojih državljanov, ne glede na to ali so prostitutke ali ne, bolj tolerantna.

15. Ali se ti zdi, da se prostituti/prostitutke (na prvi pogled) razlikujejo od ostalih ljudi?

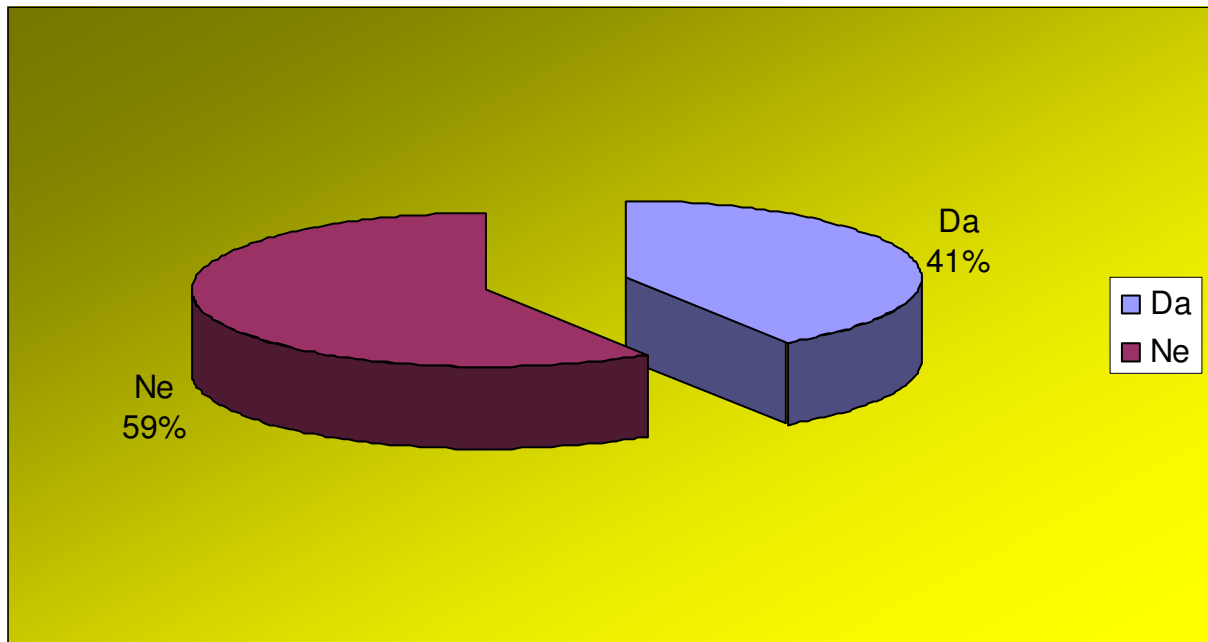
39 % dijakov meni, da se prostituti/prostitutke razlikujejo od ostalih ljudi. Nasprotnega mnenja je 30 % srednješolcev, 31 % pa tega ne opazuje.

16. Ali poznaš kakšno ustanovo (hišo) v Celju, kjer poteka prostitucija?

Odstotek poznavanja in nepoznavanja javnih hiš, kjer poteka prostitucija, je približno enak. 46 % jih takšne ustanove pozna, 54 % pa ne. Med najbolj pogosto omenjene spadajo Mustang bar, Red heart, Galaxy in Račka, ki pa je ni več.

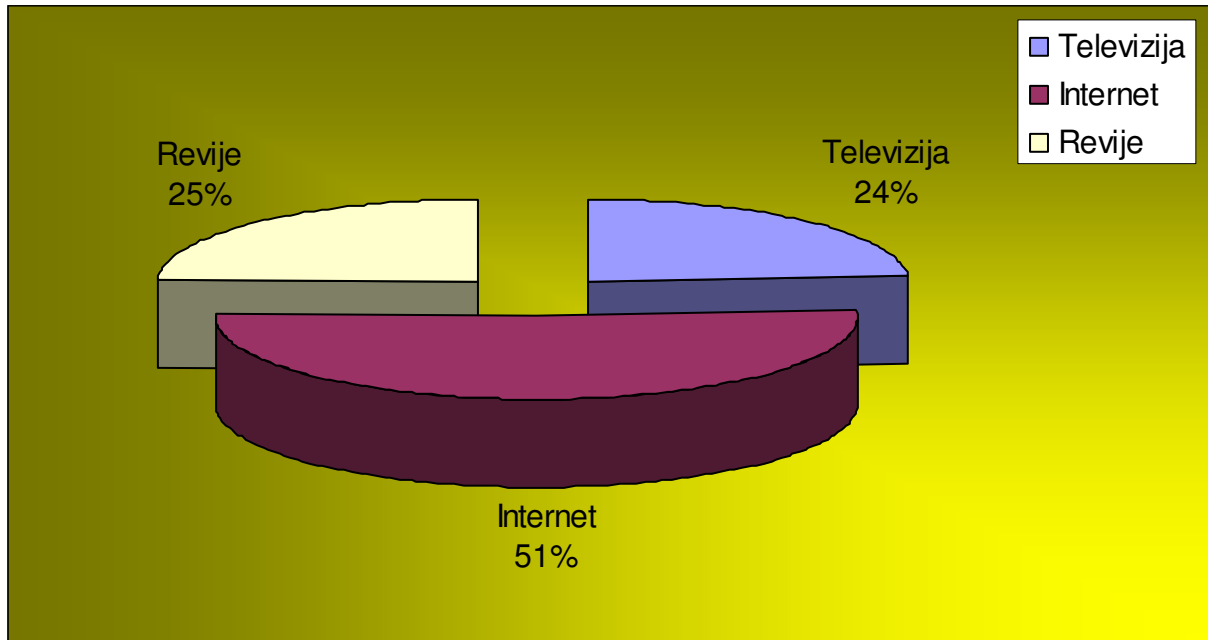
17. Poznaš kakšno revijo, preko katerih ljudje nudijo spolne usluge?

Rezultati so podobni kot pri prejšnjem vprašanju, ko smo celjske srednješolce spraševali, ali poznajo kakšno ustanovo. Iz rezultatov lahko sklepamo, da skoraj vsi tisti, ki poznajo ustanovo, poznajo tudi revije, kjer ponujajo tovrstne usluge. Odstotki so si zelo podobni, 59 % jih ne pozna nobene revije, 41 % pa pozna vsaj eno. Omenili pa so naslednje revije oziroma oglasnike:

- Antena
- Salomonov oglasnik
- Vroči kaj
- Omama
- Oglasi v Novicah

18. V katerih medijih so te prodajne usluge najbolj vidne?

Za zaključek smo hoteli izvedeti, kateri mediji prostitucijo, po mnenju dijakov celjskih srednjih šol, najbolj izpostavljajo. Kot smo predvidevali in tudi sami ugotovili je internet medij, kjer najpogosteje najdemo tako članke kot ponudbe za »delo«. Takšnega mnenja so tudi naši dijaki (51 %). Drugi najbolj izpostavljen medij so po mnenju dijakov revije (25 %), takoj za njimi pa ji s 24 % sledi televizija.

3.2 OVREDNOTENJE HIPOTEZ

H1 – Menili smo, da bodo anketirani dijaki poznali pomen besede prostitucija. Rezultati na prvo vprašanje naše ankete so to hipotezo potrdili.

H2 – Predvidevali smo, da večina dijakov ne odobrava prostitucije. V veliki meri je res ne odobravajo, saj je bilo takšnih dijakov 44 %. Ker pa le-teh ni bilo več kot 50 %, je naša hipoteza ovržena.

H3 – Menili smo, da se dijaki strinjajo z razlogi, ki so pogosti za to, da se začnejo moški in ženske prostituirati. 19 % dijakov, ki so odgovarjali na našo anketo, je bilo neopredeljenih, 23% jih je menilo, da to niso pravi razlogi, kar 58 % pa jih je menilo, da so ti razlogi pravi. Ker je bilo več kot 50 % dijakov mnenja, da so navedeni razlogi tisti, zaradi katerih se ljudje začnejo prostituirati, je bila naša hipoteza potrjena.

H4 – Predvidevali smo, da se zelo malo dijakov v celjski regiji strinja z legalizacijo prostitucije. Z nami se ne strinja 19 %, 44 % dijakom je vseeno, ostro pa ji nasprotuje 37 % dijakov. S tem naša hipoteza ni potrjena.

H5 – Menili smo, da se zelo malo dijakov strinja s tem, da je naša država dovolj tolerantna do prostitucije. Naša hipoteza ni bila potrjena, saj je le 12 % dijakov menilo, da država ni dovolj tolerantna do prostitucije, 8 % jih je bilo mnenja, da je, kar 80 % pa na naše vprašanje ni vedelo odgovora.

H6 – Bili smo mnenja, da se dijaki v celjski regiji strinjajo s tem, da se prostitutke in prostituti razlikujejo od ostalih ljudi. Naša hipoteza je bila potrjena, saj 39 % dijakov meni, da se prostitutke in prostituti razlikujejo od ostalih. 30 % dijakov ni bilo takšnega mnenja, 31 % pa tega ne opazuje.

H7 – Domnevali smo, da večina dijakov v Celju pozna vsaj eno ustanovo, kjer poteka prostitucija. Večina, kar 54 % ni poznala nobene javne hiše in zato je bila naša hipoteza ovržena. 46 % dijakov pa je poznalo vsaj eno javno hišo v Celju.

H8 – Predvidevali smo, da bodo dijaki celjske regije mnenja, da je internet najbolj uporabljen medij za oglaševanje in ponudbo spolnih uslug. Naša hipoteza je bila ponovno potrjena, saj je bilo takšnega mnenja tudi 51 % dijakov. Drugi najbolj izpostavljen medij po mnenju dijakov so revije (25 %), na zadnjem mestu pa je televizija s 24 %.

4 ZAKLJUČEK

Predstavljena raziskovalna naloga se ne ubada samo z obstojem ali neobstojem prostitucije, ker je že znano, da je ta pojav tako rekoč neodpravljiv. Naloga postavlja v teoretičnem delu v ospredje zgodovino prostitucije kot obrti.

V empiričnem delu pa predstavlja splošno mnenje dijakov, ki bi se morali zavedati, da tega pojava v naši družbi ni moč spregledati.

Ob naši odločitvi o raziskovalnem problemu smo se zavedali, da je ta tema še vedno tabu. Največji problem so nam predstavljale ankete, saj so nekateri dijaki kljub dokaj visoki starosti, še vedno neresni. Veliko jih ni bilo pripravljeno dati iskrenih odgovorov.

Upamo, da bodo rezultati naše raziskave lahko koristili tistim, ki se bodo morebiti še ukvarjali s tem problemom. Poleg tega je bil naš namen neobremenjeno in brez predsodkov predstaviti prostitucijo dijakom in širši množici.

5 LITERATURA IN VIRI

- POPOV, Jurij. 2002. Trgovina z ljudmi – somrak civilizacije ali kaos globalizacije. Ljubljana: Društvo Ključ – center za boj proti trgovini z belim blagom
- SCOTT, R. George. 1969. Najstarejša obrt – prostitucija od antike do današnjih dni. Ljubljana: Cankarjeva založba
- POPOV, Jurij. 1999. Sence rdečih luči – prostitucija na slovenskem. Ljubljana: Založba Magnolija
- dr. ELKO, Borko. 1998. Ginekologija. Maribor: Univerza v Mariboru - Visoka zdravstvena šola
- VELJKOVIČ, Božidar. 2002. Dekriminalizacija in legalizacija prostitucije v Sloveniji: raziskovalna naloga. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje

6 PRILOGE

6.1 TABELE

1. Ali si že slišal kdaj za besedo prostitucija?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	204	100%
Ne	/	0%
Skupaj	204	100%

2. Ali poznaš pomen besede prostitucija?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	202	98%
Ne	2	2%
Skupaj	204	100%

3. Kakšno je tvoje mnenje o prostituciji?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Odobravam	31	15,2%
Ne odobravam	89	43,6%
Ne razmišljam o tem	84	41,2%
Skupaj	204	100%

4. Ali poznaš kakšno osebo, ki se ukvarja s prostitucijo?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	24	11,8%
Ne	180	88,2%
Skupaj	204	100%

5. Ali si že kdaj pomislil, da bi se prostituiral/a?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	21	10,3%
Ne	183	89,7%
Skupaj	204	100%

6. Če si na prejšnje vprašanje odgovoril/a pritrdilno kakšni so bili razlogi za to?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Materialna stiska	10	47,6%
Družinska problemi	6	28,6%
Želja po avanturi	3	14,3%
Drugo	2	9,5%
Skupaj	21	100%

7. Ali misliš, da so zgoraj navedeni problemi glavni razlogi, da se ženske ali moški podajo v prostitucijo?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	118	58%
Ne	47	23%
Ne vem	39	19%
Skupaj	204	100%

8. Si bil/a že kdaj nagovorjen/a k sodelovanju?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	6	3%
Ne	198	97%
Skupaj	204	100%

9. Ali bi se kdaj odločil/a za prostituiranje?		
	Število anketirancev	Skupaj %
Da	3	1,5%
Vendar samo v primeru	9	4,4%
Ne	192	94,1%
Skupaj	204	100%

10. Tvoj/a najboljši/a prijatelj/ica se prostituira in te nagovarja, da s tem pričneš še ti:

	Število anketirancev	Skupaj %
Privoliš v prostituiranje	3	1,5%
Ne privoliš, a med vama ostane prijateljstvo	155	76%
Prekineš prijateljstvo	46	22,5%
Skupaj	204	100%

11. Ali si seznanjen s pojmom – legalizacija prostitucije?

	Število anketirancev	Skupaj %
Da, to pomeni – dovoljena z zakonom	140	68,6%
Ne	64	31,4%
Skupaj	204	100%

12. Kaj meniš o legalizaciji prostitucije v Sloveniji?

	Število anketirancev	Skupaj %
Da, se strinjam	39	19,1%
Ostro nasprotujem	75	36,8%
Mi je vseeno	90	44,1%
Skupaj	204	100%

13. Naštej dobre in slabe strani legalizacije prostitucije v Sloveniji:

	Odgovori na vprašanje	Število anketirancev	Skupaj %
Dobre	- Boljši nadzor	115	56,4%
	- Obdavčenje prostitucije	26	12,7%
	- Ne vem	63	30,9%
Skupaj		204	100%
Slabe	- Razširitev prostitucije	88	43,1%
	- Siva ekonomija	21	10,3%
	- Porast spolno prenosljivih bolezni	95	46,6%
Skupaj		204	100%

14. Se ti zdi naša država glede prostitucije dovolj tolerantna?

	Število anketirancev	Skupaj %
Da	16	7,8%
Ne	24	11,8%
Ne vem	164	80,4%
Skupaj	204	100%

15. Ali se ti zdi, da se prostitutke/prostituti (na prvi pogled) razlikujejo od ostalih ljudi?

	Število anketirancev	Skupaj %
Da	78	38,2%
Ne	62	30,4%
Tega ne opazujem	64	31,4%
Skupaj	204	100%

16. Ali poznaš kakšno ustanovo (hišo) v Celju, kjer poteka prostitucija?

	Število anketirancev	Skupaj %
Da	93	45,6%
Ne	111	54,4%
Skupaj	204	100%

17. Poznaš kakšno revijo, preko katerih ljudje nudijo spolne usluge?

	Število anketirancev	Skupaj %
Da	83	40,7%
Ne	121	59,3%
Skupaj	204	100%

18. V katerih medijih so te prodajne usluge najbolj vidne?

	Število anketirancev	Skupaj %
Televizija	49	24%
Internet	105	51,5%
Revije	50	24,5%
Skupaj	204	100%

6.2 ANKETA

ANKETNI VPRAŠALNIK

Za potrebe raziskovalne naloge na temo:

PROSTITUCIJA IN CELJSKI SREDNJEŠOLCI

SREDNJA ŠOLA:

Letnik:

Starost:

Spol: M / Ž

1. Ali si že slišal kdaj za besedo prostitucija?
 - a) Da
 - b) Ne

2. Ali poznaš pomen besede »prostitucija«?
 - a) Da, razloži _____
 - b) Ne.

3. Kakšno je tvoje mnenje o prostituciji?
 - a) Jo odobravam.
 - b) Ne odobravam.
 - c) Ne razmišljam o tem.

4. Ali poznaš kakšno osebo, ki se ukvarja s prostitucijo?
 - a) Da.
 - b) Ne.

5. Ali si se že kdaj pomislil, da bi se prostituiral/a?
 - a) Da ,zakaj _____
 - b) Ne.

6. Če si na prejšnje vprašanje odgovoril/a pritrdilno kakšni so bil razlogi za to?
 - a) Materialna stiska.
 - b) Družinski problemi.
 - c) Želja po avanturi.
 - d) Drugo: _____

7. Ali misliš, da so zgoraj navedeni problemi glavni razlogi, da se ženske ali moški podajo v prostitucijo?

- a) Da.
- b) Ne.
- c) Ne vem.

8. Si bil/a že kdaj nagovorjen/a k sodelovanju?

- a) Da.
- b) Ne.

9. Ali bi se kdaj odločil za prostituiranje ?

- a) Da
- b) Da, vendar samo v primeru _____
- c) Ne

10. Tvoj-a najboljši/ najboljša prijatelj-ica se prostituira in te nagovarja, da s tem pričneš še ti:

- a) Privoliš v prostituiranje.
- b) Ne privoliš, a med vama ostane prijateljstvo.
- c) Prekineš prijateljstvo.

11. Ali si seznanjen s pojmom - legalizacija prostitucije ?

- a) Da, to pomeni _____
- b) Ne.

12. Kaj meniš o legalizaciji prostitucije v Sloveniji?

- a) Da, se strinjam s tem
- b) Ostro nasprotujem
- c) Mi je vseeno.

13. Naštej dobre in slabe strani legalizacije prostitucije v Sloveniji :

- a) dobre: _____
- b) slabe _____

14. Se ti zdi naša država glede prostitucije dovolj tolerantna?

- a) Da, zakaj: _____
- b) Ne, zakaj: _____
- c) Ne vem.

15. Ali se ti zdi, da se prostituti/prostitutke (na prvi pogled) razlikujejo od ostalih ljudi?

- a) Da.
- b) Ne.
- c) Tega ne opazujem.

16. Ali poznaš kakšno ustanovo (hišo) v Celju, kjer poteka prostitucija ?

- a) Da, kje _____
- b) Ne.

17. Poznaš kakšno revijo, preko katerih ljudje nudijo spolne usluge?

- a) Da, katero: _____
- b) Ne

18. V katerih medijih so te prodajne usluge najbolj vidne ?

- a) Televizija
 - b) Internet
 - c) Revije
 - d) Drugo: _____
-